

NEM
KÖLCSÖNZHETŐ

2006. aug. 09

KÓR-HÁZUNK

2006. augusztus • III. évf. 5. szám

JÓSA ANDRÁS OKTATÓ KÓRHÁZ FOLYOIRATA

Semmelweis .. Díjátadó Ünnepség

JÓSA ANDRÁS

KITÜNTETETTJEINK *Semmelweis Díjátadó Ünnepség*

- **Dr. Farkas Benjámín**, a Szeptikus Sebészeti osztály főorvosa PRO-SANITATE díjban részesült, kitüntetését az Egészségügyi Minisztériumban vette át.
- **Dr. Noviczki Miklós** a Traumatológiai és Kézsebészeti osztály osztályvezető főorvosa, Dr. Eisert Árpád díjban, Nyíregyháza Város Kiváló Egészségügyi dolgozójának járó kitüntetésben részesült.
- **Vargáné Elischer Éva** az Onkoradiológiai osztály részlegvezető főnővére, Dr. Eisert Árpád díjat kapott.

Semmelweis nap alkalmából 2006-ban a

Jósa András Oktató Kórház Jósa András Emlékplakettjét
(Hadházy Gergő iparművész alkotása) **35 dolgozó kapta:**

- Andrikóné Veres Ilona**, asszisztens, Mozgásszervi Szakrendelés
Dr. Bacsóka Tamás Péter, szakorvos, Traumatológiai és Kézsebészeti Osztály
Dr. Bartha Attila, főorvos, Reumatológiai Osztály
Bojtor Istvánné, műtősnő, Eisert Árpád Központi Műtő
Dr. Bökönyi Zsuzsanna, adjunktus, I. Gyermekosztály
Dr. Czeglédi Miklós, főorvos, Szemészeti Osztály
Cseszlák Enikő, adminisztrátor, Sürgősségi Betegellátó Osztály
Dajnic Tamás, informatikus, Informatikai és Dokumentációs Osztály
Fenyvesi Andrásné, ápolónő, Pszichiátriai Osztály
Dr. Gazda Emese, adjunktus, II. Gyermekosztály
Dr. Hadházy Csaba, főorvos, Echo-cardiográfiás Szakrendelés
Hengsperger Károlyné, csoportvezető asszisztens, Neurológiai Szakrendelés
Dr. Jeney Péter, főorvos, Fül-Orr-Gégészeti és Fej-Nyaksebészeti Osztály
Dr. Karasz György, főorvos, Felnőtt Infektológiai Osztály
Karika Kornélné, műtősnő, Bőrgyógyászati Osztály
Dr. Katona Márton, főorvos, Bőr- és Nemibeteg gondozó
Dr. Koncz Mária, főorvos, II. Pulmonológiai Osztály
Kósa Istvánné, ápoló, Sebészeti Osztály
Lukács Erzsébet, vezető ápoló, Traumatológiai Állomás
Dr. Mocsáry Péter, főorvos, Szülészeti-Nőgyógyászati Osztály
Öry László, osztályvezető, Műszaki Osztály
Dr. Pap Károly, osztályvezető főorvos, Szülészeti-Nőgyógyászati Osztály
Dr. Papp Eszter, főorvos, Városi Tüdőgondozó Állomás
Dr. Pájer János, főorvos, Sebészeti Osztály
Dr. Pollák Csaba, adjunktus, Pszichiátriai Osztály
Dr. Rác Ferenc, főorvos, Belgyógyászati Osztály
Réti László, osztályvezető, Raktárgazdálkodási Osztály
Séra Zoltánné, főműtősnő, Fül-Orr-Gégészeti és Fej-Nyaksebészeti Osztály
Soltészné Molnár Ilona, ápoló, Traumatológiai Állomás
Szabó Józsefné, steriliző, Higiénés Osztály
Szászné Belme Zsuzsanna, adminisztrátor, Szájsebészeti Osztály
Dr. Szilassy Géza, osztályvezető főorvos, Rehabilitációs Osztály
Tomasovszky Tamásné, adminisztrátor, Urológiai Osztály
Tóth Zsuzsanna, minőségügyi szervező, Minőség- és Környezetirányítási Osztály
Török Istvánné, szülész, Szülészeti-Nőgyógyászati Osztály

Az egészségügy ünnepe

Semmelweis Ignácra, az „anyák megmentőjére” emlékeztünk születésének 188. évfordulóján

Az ünnepséget **dr. Píkó Károly** orvosigazgató nyitotta meg, majd **dr. Pintérné dr. Gönczi Ágnes** főigazgató mondott ünnepi beszédet.

„Tisztelt ünneplő Közönség, tisztelt Vendégek, Kollegák!”

Köszöntöm Önöket, köszöntelek Benneteket a Jósa András Oktató Kórház menedzsmentje és a magam nevében, ezen kivételes alkalomból, a Semmelweis Ignác élete és fanatizmusáról árulkodó munkássága okán létre hívott ünnepen!

A múlt hónapban az ápolókat ünnepeltük itt, egy szintén kivételes képességű és személyiségű ápolónőre, Florence Nightingale-re emlékezve.

Ma elsősorban az orvosokat és mindazon egészségügyben dolgozókat ünnepeljük, akik egész évben természetes módon teszik a dolgukat, odaadó, emberséges munkásai az egészségügynek!

Nem könnyű köszöntőt mondani a jelen helyzetben, amikor hetek óta az orvosok munkajogi helyzete, az ún. színlelt szerződések miatt kilátásba helyezett büntetések, az uniós munkaidőkorlát, a számunkra előnytelenül megváltozott finanszírozási kódok problematikája tesz mindannyiunkat feszültté, bizonytalanná.

Nem könnyű emberségesen, odafigyelve, jól dolgozni, nem könnyű lojálisnak maradni, de gyógyítanunk kell, akár háborús körülmények közt is – hiszen erre esküdtünk, – mint tették elődeink is oly sokszor, – ezt várjuk el betegként is. Küzdenünk kell a kiégés ellen, emberségünket, empátián-

kat a legnehezebb körülmények között is meg kell őriznünk.

Reformidőket élünk, melynek nyilván lesznek vesztesei és nyertesei, de a reform nem valósulhat meg nélkülnünk.

A több-biztosítós rendszer bevezetése, a magánbefejezők jelentkezése stb., piaci versenyre készítet bennünket, meg kell felelnünk a betegek elvárásainak, a magas szintű szakmai kihívásoknak, a gazdasági eredményességnek egyaránt. Ki kell alakítanunk azt az ideális működési struktúrát, melyben, melylyel képesek vagyunk a kihívásoknak megfelelni.

Tudásunkat megfelelően, jól szervezett, szigorú szabályok közt működő intézményben, – ezt a világon mindenütt KÓRHÁZ-nak hívják – tudjuk legjobban a betegek javára fordítani.

Ebben, ebből élünk és ezt vesszük igénybe betegként.

A kórházkép, a jövőkép, a fejlődés útja látszik, rajtunk múlik, hogy meg tudjuk-e valósítani, meg tudjuk-e őrizni, tudunk-e kellően lojálisnak maradni. Alakítsuk ki a betegigényeket és munkahelyi körülményeket maximálisan kiszolgáló infrastruktúrát és harcoljunk a benne dolgozók megfelelő bérezéséért.

Nemrég a Semmelweis Egyetem orvos-avatási ünnepségen vettem részt, a fiamat is doktorrá fogadták. Eszembe jutott, hogy hat éve, amikor a felvételre készült, a következőket mondtam útravalóul. Ha a gyors meggazdagodásra vágysz, ha nem tudsz az önzésből kilépni, ha nem vagy alázatos, ne menj. Ha mégis tud, hogy ez a hivatás az önzetlenségről, empátiáról, a fo-

lyamatos készenlétről, a képzésről szól. Te orvos leszel minden helyzetben, a társadalom megbecsült tagjaként a hivatásodhoz méltón kell élned és középosztálybeli módon lesz részed, bárhol élj a világban.

Ezzel az útravalóval ment el felvételizni, most pedig esküt tett. Az eskü szövegét hallgatva azt gondoltam, hogy ezt időről időre, amikor elkeseredünk, elfásulunk, kishitűekké válunk, vagy csak az anyagiakra figyelünk – ismételnünk kellene.

Kérem, engedjék meg, hogy elmondjam az eskü szövegét!

„Én ... esküszöm, hogy orvosi hivatásomhoz mindenkor méltó magatartást tanúsítok. Orvosi tudásomat a betegségek megelőzésére, a betegek testi-lelki javára betegségük gyógyítására fordítom. A hozzám fordulók bizalmával, kiszolgáltatott helyzetével visszaélni nem fogok, titkaikat fel nem fedem. Egyenlő figyelemmel és gondoskodással gyógyítok minden embert.

Tudásomat és gyakorlati ismereteimet állandó képzéssel magas szinten tartom, de ismereteim és képességeim korlátait is tudomásul veszem. Az orvosi működéssel kapcsolatos etikai követelményeket tiszteletben tartom. Arra törekszem, hogy az orvostudomány, valamint az egyetem jó hírnevét öregbítsem és megbecsülését előmozdítsam.”

Azt kívánom mindannyiunknak, hogy ebben a változással, várakozással teli, labilis egészségügyi helyzetben is tartsuk meg eskünket, hiszen minden vágyunk az volt, hogy jó orvosokká váljunk.

Nem lehetünk mind Semmelweis Ignácok, Batthyany-Strattmanok, Albert Sweitzerek, de lehetünk jó emberséges képzett orvosok, rendes középosztálybeli kultúremberei itt Magyarországon, vagy bárhol a világban.

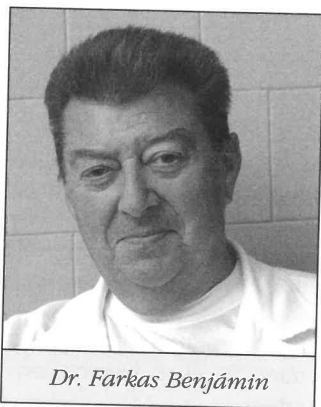
A ma átadott kitüntetések azoknak szólnak, akik többek, mint egy jó orvos, jó vezető, jó munkás. Azon kollégáknak adom át a Semmelweis-díjat, akik szakmai emberi hozzáállásukkal kiemelkednek az átlagból, akik önzetlenül, a közösségért is tettek valamit.”

Intézményünkben több mint 50 éves hagyományra tekint vissza a Semmelweis Ignác születésének napján való ünnepi megemlékezések megtartása, kiemelkedő színvonalú szolgálatot ellátó munkatársaink elismerése.

Semmelweis Ignác az egyik legismertebb magyar orvos, 1818. július 1-jén született Budapesten. Nagyságát a gyermekágyi láz kór-oktanának felderítése, és az általa kidolgozott prevenció adta, melynek révén olyan elveket fogalmazott meg, amelyek jelentőségét csak egy jó évtized múltán a francia Pasteur és a német Koch bakteorológiai kutatásait követően ismerték fel. Idővel rájött, hogy az akkoriban sok halálos áldozatot követelő gyermekágyi lázat vérmérgezés okozza, amit az alapvető higiénés szabályok betartásával lehet megelőzni. Ő ismerte fel először a fertőtlenítés fontosságát, de újító szellemű törekvései hatalmas ellenállást váltottak ki. Halálát nem elmebetegség vagy agybántalom, hanem vérmérgezés okozta 1865-ben.

Semmelweis Ignác születésének napja országsszerte az egészségügy ünnepe, amelynek keretében több munkatársunk is magas rangú elismerést vehetett át a közelmúltban:

• **Dr. Farkas Benjámin**, a Szeptikus Sebészeti osztály főorvosa *PRO-SANITATE* díjban részesült, kitüntetését az Egészségügyi Minisztériumban vette át.

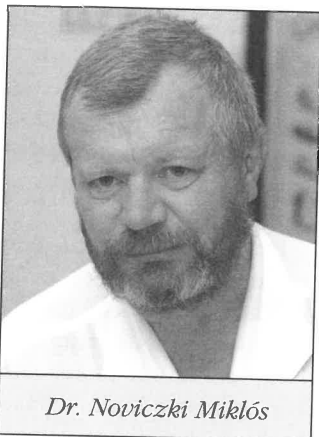
Dr. Farkas Benjámin

„Dr. Farkas Benjamin Tiszalázán született 1946-ban iratkozott be a nyíregyházi Vasvári Pál Gimnáziumba, de a Kossuth Gimnáziumban érettségizett. 1954-ben felvételizett a debreceni Orvostudományi Egyetemre, melynek elvégzése és a katonaidő letöltése után a II. számú Sebészeti osztályra került, mint segédorvos. Időközben három szakvizsgát szerzett – sebészet, ortopédia, baleseti sebészet. Azóta megszakítás nélkül, ugyanabban a kórházban, ugyanazon az osztályon van ma is, papíron 1961. április 14-étől. Közben természetesen sokat változott az osztály, ő is végigjárta a hivatalos szakmai ranglétrát, majd megkapta kinevezését az osztály élére. Öt évvel ezelőtt ment nyugdíjba, de tovább folytatja munkáját szakrendelésben.

Dr. Eisert Árpád-díjban, Nyíregyháza Város Kiváló Egészségügyi dolgozójának

járó kitüntetésben részesült:

• **Dr. Noviczki Miklós**, a Traumatológiai és Kézsebészeti osztály osztályvezető főorvosa.

Dr. Noviczki Miklós

1975-ben végezte el Debrecenben az Orvostudományi Egyetemet, azóta folyamatosan intézményünkben dolgozik.

1979-ben általános sebészeti, 1981-ben traumatológiai, 1994-ben kézsebészeti szakképesítést szerzett.

1996-ban nemzetközi (EU) kézsebészeti szakvizsgát tett Párizsban.

Szakmai érdeklődése pályája kezdetétől a kézsebészet felé mutatott. 1988-tól már a Traumatológiai Osztály kézsebészeti részlegvezető főorvosaként dolgozott. Számos hazai és nemzetközi tanulmányon vett részt a szakma elsajátítása érdekében.

Munkája elismeréseként 1998-tól a Traumatológiai osztály kinevezett vezetője.

A nevéhez fűződik a nyíregyházi Traumatológiai osztály és Szabolcs-Szatmár-Bereg megye kéz- és mikrosebészeti ellátásának megszervezése, a kézsebészeti számítógépes dokumentációs rendszer kifejlesztése.

A hazai és nemzetközi tudományos rendezvényeken rendszeres előadó, az osztály hazai és nemzetközi elismertsége szakmai felkészültségének eredménye.

A pályakezdő orvosok szakmán belüli képzésében, továbbképzésében kiemel-

kedő szerepe van. Az osztályon lévő műszerpark fejlesztését, korszerűsítését és a Traumatológiai Állomás újjászervezését szívügyének tekint.

Dr. Eisert Árpád díjat kapott:

• **Vargáné Elischer Éva** az Onkoradiológiai osztály részlegvezető főnővére.

1974 óta dolgozik az egészségügyben. Munkáját Debrecenben a DOTE-n, a Radiológiai Klinikán kezdte, mint röntgenasszisztens, ahol folyamatosan a sugárterápiás betegek ellátásában vett részt.

1992-ben a Jósa András Kórházba jött át, ahol kiemelkedő szerepet vállalt az Onkoradiológiai osztály Sugárterápiás részlegének létrehozásában és beindításában. A jelentkező röntgenasszisztensek közül jó érzékkel választotta ki a daganatos betegek ellátására alkalmas embereket.

Az eddig csak röntgendiagnosztikán dolgozó asszisztensekkel hamar megismertette a sugárkezelés elméleti és gyakorlati részét. Ennek köszönhetően a géppark telepítését követő mé-

rések után szinte azonnal beindíthattuk a betegek sugárkezelését.

A betegekkel való kapcsolata példaértékű, segítségével létrehoztunk egy betegközpontú onkológiai betegellátást a Szabolcs-Szatmár-Bereg Megyei Jósa András Kórházban.

Neki is köszönhető, hogy osztályunknak országos szinten jó híre van.

A betegek szeretik, a dolgozók tisztelik, nemcsak munkahelyi de magánéleti problémáikkal is bizalommal fordulnak hozzá.

Összetartó jó munkaközösséget hozott létre a sugárterápián. Az osztály minőségi megbízottjaként pontos, megbízható, felelősségteljes munkát végez.

Szakmai kongresszusokon előadásokat tart, már egy 1980-as években tartott előadásában is rámutatott a sugárterápiás asszisztensképzés fontosságára és azóta is minden lehetséges fórumon ennek jelentőségéről beszél.

Tagja volt a Magyar Sugárterápiás Társaság Asszisztensi Szekciójának Elnökségének is.

Tagja a Magyar Rákellenes Ligának, munkájukat nagy szakértelemmel segíti.

Semmelweis nap alkalmából 2006-ban a Jósa András Oktató Kórház Jósa András Emlékplakettjét (Hadházy Gergő iparművész alkotása) 35 dolgozó kapta. Közülük néhány munkatárs eddigi tevékenységét részletesebben is bemutatjuk:

Gazda Emese

adjunktus,

II. Gyermekosztály

Akár családi indíttatásra is választhatta volna az orvosi pályát, hiszen nagyon sok egészségügyi dolgozó, szülész szakápoló van szűkebb és tágabb rokonságában. Kisgyermek korában így sokszor hallotta otthon, hogy hogyan oldanak meg a kórházban egy-egy feladatot a felnőttek, érdeklődése e pálya iránt iskolai évei alatt csak tovább fokozódott. A későbbiekben gyermekszerepete teljesen egyértelművé tette, hogy csakis a gyermekorvosi hivatást választhatja, bár szülei más -a fogorvosi vagy a felnőttorvosi- szakirányt szorgalmazták, azzal érveltek, hogy egy kicsi gyermek nem tudja elmondani, hogy mi a baja, de ő hajthatatlan volt és a gyermekgyógyászat mellett döntött. Marosvásárhelyi születésű, egyetemi tanulmányait is ebben a városban kezdte, majd három év után Kolozsváron folytatta. 1990 -ben

került dr. Dolinay Tamás főorvos úr osztályára, 1991-ben Magyarországon szakvizsgázott gyermekgyógyászatból és csecsemőgyógyászatból, majd 1997-ben nephrológiából, de tekintve, hogy az osztály fő profilja a pulmonológia, így még nem fejezte be szakvizsgáinak sorát. Jól érzi magát Nyíregyházán megszerette ezt a várost, megtalálta helyét a II. Gyermekosztályon, ahol jó a csapatszellem és van lehetősége arra, hogy megmutassa tehetségét elhivatottságát választott pályája iránt.

Bár kezdetben nem volt könnyű a helyzete, hiszen szabadság iránti vágyának az volt az ára, hogy Marosvásárhely után, Magyarországon mindent előről kellett kezdenie szakmájában és magánéletében egyaránt. Vannak természetesen helyzetek, amikor ő is elfárad, de azt mondja, hogy egy gyermekmosoly mindig elűzi rosszkedvét, fáradtságát és mindig visszaigazolja, hogy érdemes felvenni a kesztyűt, legjobb tudása szerint dolgozni akkor is, ha nincs nagy anyagi elismerés. Egy lánya van aki Budapesten pszichológiát tanul, vészerinti gyermeke mellett van még azonban nagyon sok csemetéje az osztályon, azok között akiket gyógyít, akiknek nincs hozzátartozójuk, csecsemőotthonban nevelkednek, úgy érzi mintha ők is a sajátjai lennének egy kicsit.

Ha van egy kis szabadideje szívesen olvas, nagyon kedveli Márait úgy véli, az ő bölcsessége számos alternatívát mutat a mai problémákkal küszködő ember számára. Szeret kirándulni, túrázni, barátaival jókat beszélgetni. Fontosnak tartja, hogy pozitív példát mutasson fiatalabb kollégáinak, hogy érdemes ezt a szakmát csinálni a lelki gazdagságért

a gyerekekért, akik őszintén nem manipuláltak érzelmeiket, bár néha megszívlelendő kegyetlen igazságokat mondanak.

Lukács Erzsébet

vezető ápoló,

Traumatológiai Állomás

Nem emlékszik arra, hogy mikor döntötte el, hogy az ápolói hivatást választja, csak azt tudja, hogy világlátelében arra vágyott, hogy segíthessen, részt vehessen a gyógyító munkában. Családjában nincsenek egészségügyi dolgozók, de mindenkire jellemző az empátia, a szociális érzékenység. Ibrányban született, oda kötik a gyökereket, mindig fontos volt számára a család, és ez a kötődés a mai napig megmaradt. Három évvel ezelőtt költözött Nyíregyházára, nagy kihívás volt önálló életet kezdenie, de ez a távolság szinte még fontosabbá tette számára a családi együttléteket. Egészségügyi szakközépiskolába járt, érettségi után a Traumatológiai Állomáson helyezkedett el, ami akkor még közös volt a Sürgősségi Osztállyal. Fél év múlva vált ketté a Sürgősségi Betegellátó Osztály és a Traumatológiai Állomás. Választania kellett, és a TRÁLL mellett döntött. Azt mondja, azért választotta ezt a területet, mert nehezen viseli azokat a megpróbáltatásokat, amikor nap mint nap

- a tudomány mai álláspontja szerint - gyógyíthatatlan betegséggel, vagy a halállal kell szembenéznie. Természetesen a TRÁLL-on is vannak súlyos sérültek, akiket a leggondosabb kezelések ellenére sem sikerül megtartani, de zömmel olyan betegek kerülnek oda, akik a szükséges beavatkozások után ugyanúgy élhetik életüket, mint sérülésük előtt. Ez a munka szépsége és sikere. Döntésének helyességét saját tapasztalata is megerősítette, középiskolás korában volt ugyanis egy térd sérülése, amikor bekerült a baleseti sebészetre és itt testközelből, betegként figyelhette az ápolók munkáját. A sors fintora, hogy amikor térd sérülése miatt hiányzott az iskolából, osztálytársai éppen a baleseti sebészeten vettek részt gyakorlati foglalkozáson, amiről akkor lemaradt, de később pótolta. A tavaszi szünetben az otthoni pihenés helyett a sebészeten választotta, kísérte a kötözős nővért, részt vett a kötözésekben, varratszedésekben. A középiskola elvégzése után a Sürgősségi Osztályon kezdett el dolgozni, majd átkerült a Baleseti Sebészetre, ekkor műszakban dolgozott. Három év múlva GYES-re ment az akkori részleg vezető és őt kérték fel a részleg vezetői feladatok ellátására. Nagy kihívás volt ez 1994-ben, nemcsak fiatal kora miatt, hanem azért is, mert három év alatt elég nehéz volt átlátnia ennek a szakterületnek az egészét, de végül is megbirkózott a feladattal. A részleg vezető főnővér munkája igen szerteágazó. A főnővéri teendőkhöz kívül el kell látnia a gazdasági, a gyógyszeres nővéri feladatokat is. Jelenleg 11 nővér, 7 orvos írnok és tíz műtősegéd dolgozik a TRÁLL-on.

Munka mellett folyamatosan képezte magát, 1995-

ben felnőtt szakápolói tanfolyamot végzett, 1996-ban felvételizett a DOTE Egészségügyi Főiskolai karára, ahol 2000-ben végzett kiváló eredménnyel, a diplomás ápoló szakon.

Szabadidejét legszívesebben olvasással, vagy színházlátogatással tölti.

A közelmúltban vásárolt egy számítógépet, amelynek használatával most ismerkedik.

Dajniks Tamás

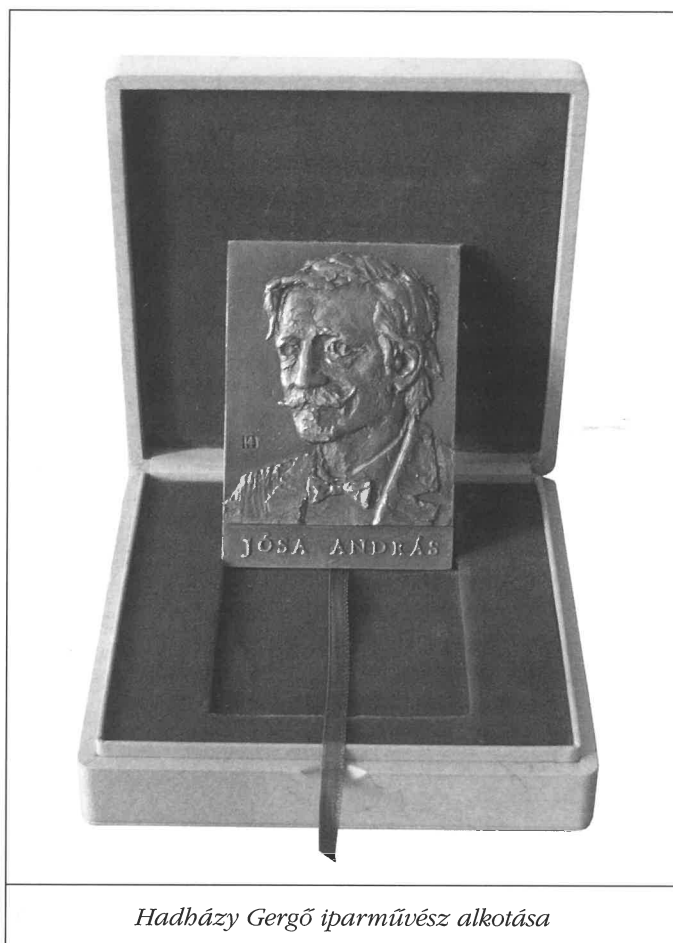
informatikus,
Informatikai és
Dokumentációs osztály

Nyíregyházi születésű, de középiskoláit Debrecenben végezte, egy magasépítéssel foglalkozó szakközépiskolában. Inkább reál, mint humán érdeklődésű, ezért érettségi után a Gábor Dénes Műszaki Főiskolára je-

lentkezett, ahová felvételt nyert. Diplomája kézhezvétele után visszatért szülővárosába és a Jósa András Kórház Munkaügyi osztályán helyezkedett el, majd néhány hónap után az Informatikai osztályra került. Nem volt idegen számára a kórházi miliő, hiszen édesanyja is hosszú éveken keresztül dolgozott az egészségügyben. Könnyen beilleszkedett, megtalálta helyét új munkakörében, hiszen a magasépítés és az informatika csupán látszólag két egymástól távol álló terület, de a tervező programok alkalmazása igen sok kapcsolódási pontot jelent. Az építőiparban is alkalmazzák a számítástechnikát, a gyártás, kivitelezés, tervezés területén.

Az intézményen belül a rendszerfelügyelet, a különböző rész-, vagy teljes rendszerek felügyelete, ezek karbantartása, a napi aktuális feladatok elvégzése tartozik munkakörébe munkaügyi vonalon. Biztosítania kell, a feladatok elvégzésének zökkenőmentességét, és a munka során adódó hibák gyors kijavítását.

Szabadidejében sem tud elszakadni a számítástechnikától, ha teheti otthon is az informatikával foglalkozik,

Hadházy Gergő iparművész alkotása

leginkább a grafika és a programozás érdekli. Emellett van egy újabb hobbija a motorozás. A közelmúltban vásárolt egy nagy teljesítményű 600 cm³-s motort, főleg tereptúrákra jár vele barátai-
val, barátnőjével, ilyenkor bebarangolják az ország szép tájait. Szívesen tartja a kapcsolatot különböző ren-

dezvényeken a motorsport szerelmeseivel, legutóbb Eger mellett Sirokon járt motorostalálkozón.

•
Főigazgatói dicséretben részesült a III. Belgyógyászati osztály valamennyi dolgozója, az új kardiológiai eljárások bevezetésében végzett kimagasló munkájukért.

Magyar Tüdőgyógyász Társaság

A Magyar Tüdőgyógyász Társaság hálás köszönetét fejezi ki

Dr. Virágos Péterné

odaadó munkájáért, amit a Magyar Asztma Nővérek Országos Egyesülete vezetőjeként a hazai tüdőgyógyászat fejlődéséért végez.

Dr. Herjavec Irén
elnök

Dr. Horváth Ildikó
főtitkár

Az oklevelet a Magyar Tüdőgyógyász Társaság 54. Nagygyűlésén, Szegeden adták át.

Átadták a korszerűsített Traumatológiai Állomást

Megújult a nyíregyházi Jósa András Oktató Kórház Traumatológiai Állomása. Az intézmény címzett támogatásként összesen 700 millió forintot kapott. Ebből az összegből a Traumatológiai Állomás mellett a pathológia épületét is felújítják.

Hat éve vártak erre a szalagátvágásra Nyíregyházán a Jósa András Oktató Kórházban. 2000-ben ugyanis felújították az egészségügyi intézmény központi műtőjét, azonban a Traumatológiai Állomás rekonstrukciója forráshiány miatt csupán terv maradt, ami 2006-ban válhatt volna valósággá.

A Traumatológiai és Kézsebészeti osztály 2007-ben ünnepi létrejöttének fél évszázados évfordulóját. Az 50. évfordulót közel másfél éven keresztül tartó eseménysorozattal ünneplik az osztály dolgozói, melynek igazán méltó kezdő eseménye a címzett támogatásból felújított Traumatológiai Állomás átadása.

A Traumatológiai Állomás 1984-ben került kialakításra. Az elmúlt több mint 20 évben az infrastruktúra, az orvosi műszerek, eszközök, berendezések is megértek a korszerűsítésre. Többszöri sikertelen pályázat után 2004-ben került benyújtásra az a pályázat, amely a TRÁLL felújítása mellett kiegészült a pathológia épületének rekonstrukciós igényével, s amely végre sikeres volt.

A Traumatológiai Állomás és a pathológiai Épület rekonstrukciójára együttesen elnyert támogatás összege: 568.494.000 Ft.

Önkormányzati saját erő: 56.466.000 Ft.

A tervezett beruházá-

sokra rendelkezésre álló. Pénzügyi forrás összesen: 624.960.000 Ft.

A kiviteli tervek alapján közbeszerzési eljárás keretében a NYIRÉP Kft. pályázott sikeresen a generál kivitelezői munkák elvégzésére, melyek 2005 decemberében kezdődtek el.

A munkák kivitelezése két ütemben valósult meg, mivel a felújítás alatt a betegellátás folyamatos volt. A kiviteli munkákat sikerült jó minőségben, a terveknek megfelelően és a kórház igényei-

vel megegyezően teljesíteni.

A rekonstrukció során kialakításra került: egy korszerű, minden szakmai és higiéniai követelményeket kielégítő műtő. A műtőbe új műtőasztal, altatógép, sebészeti képerősítő, és új műtéti eszközök és berendezési tárgyak kerültek, egy traumatológiai röntgen munkahely új, korszerű röntgenberendezéssel, digitális képfeldolgozással.

A megnövekedett betegforgalomnak és orvos-szakmai igényeknek megfelelően 4 új vizsgálat, és egy gipszelőt hoztak létre, a szükséges

eszközökkel és berendezési tárgyakkal, újonnan alakítottak ki egy négyágyas kórtermet, ahol az ellátott betegek utólagos megfigyelése biztosított, amennyiben erre orvos-szakmailag szükség van, továbbá kialakításra kerültek mindazon szociális és egyéb kiszolgáló helyiségek, melyek ezen a szakterületen szükségesek a zavartalan munkavégzéshez. A betegek és a dolgozók komfortjának javítása, illetve biztosítása érdekében a Traumatológiai és Sürgősségi Ál-

felújított Traumatológiai Állomás az osztály, a betegek, a dolgozók számára?

Tágasabb teret, jobb ellátási feltételeket, a betegkomfort lényeges javulását, kulturált körülményeket.

Részen új gép-műszerparkot.

A jelenlegi deklaráltan aszeptikus traumatológiai műtőkapacitás 1,8 műtő/munkanap, az átadás után (altatóorvosi kapacitással és műsértálcákkal, motorokkal, gépekkel megtöltve) ez 2,8 műtő/munkanapra nő, az osztály műtéti tevékenysége ugrásszerűen megnőhet.

A többletkapacitás traumatológiai profilbővítést tehet lehetővé, az ellátási színvonal további növekedése várható.

A szalagátvágás és az átadott Traumatológiai Állomás bejárása után került sor egy olyan Tudományos Ülésre, amelynek témája a 21. század Traumatológiája volt. Az ülésen kizárólag olyan, hazánkban jelenleg csak kevés helyen, többnyire néhány vezető intézményben alkalmazott, de a traumatológiai és Kézsebészeti osztályon már napi rutinná vált vagy azzá váló eljárásokat, implantátumokat mutattak be, melyek Magyarországon 2000 után jelentek meg.

A Traumatológiai és Kézsebészeti osztály orvoskara és szakdolgozói a tudományos ülésen elhangzó előadásokkal kívántak köszönetet mondani minden résztvevőnek (döntéshozók, finanszírozók, kivitelezők, adófizetők) az átadott létesítményért, ugyanakkor szeretnék megmutatni, hogy felkészültek akár a holnap technikájának alkalmazására is a sérültek ellátásában.

Forrás: PR iroda

lómást központi klímaberendezéssel szerelték fel. Ezen beruházás keretében fejeződött be a kórház központi telephelyén az épület-felületei automatika rendszer kiépítése is.

A Traumatológiai Állomás építőipari beruházásának értéke, illetve bekerülési bruttó költsége: 152.633.479 Ft.

A rekonstrukció során beszerzésre került új orvosi gép-műszerek, eszközök és berendezési tárgyak bekerülési bruttó költsége: 140.000.000 Ft.

Mit jelent a kibővített és

Megtörtént az első szívkatéteres beavatkozás a Jósa András Oktató Kórházban

Június 23-án a kórház történetében első alkalommal került sor szívkatéterrel történő diagnosztizálásra az intézmény Sóstói úti részlegének III. Belgyógyászati osztályán.

A beavatkozás meghonosítását korszakalkotó jelentőségűnek értékelték a megyében élő szívbetegségek gyógyítása területén.

Nem az eljárás korszakalkotó, hanem az, hogy hosszas előkészítő munka után a megyei kórházban is lehetőség nyílt szívkatéteres vizsgálatok elvégzésére – jelentette be dr. Pintérné dr. Gönczi Ágnes az intézmény

főigazgatója. A diagnosztikai eljárás jelentősége abban áll, hogy nagyobb eséllyel előzhető meg a fenyegető infarktus, hiszen a betegség az eljárás segítségével már akkor kimutatható, amikor még súlyosabb károsodások nélkül visszaállítha-

tó az egészségi állapot, de jobb, minőségibb életkilátásai vannak az infarktuson átesetteknek is. A diagnosztika során felfedezett betegség műtéti hátterét a Debreceni Klinika adja, melynek szakemberei eddig is igen sok segítséget nyújtottak intézményünknek ahhoz, hogy be tudjuk indítani a beavatkozások elvégzéséhez szükséges laboratóriumot. Természetesen a katéteres vizsgálatok bevezetését egy hosszas procedúra előzte meg, amit a pénzügyi háttér megteremtése jelentett.

Magyarországon néhány centrumban folyik ilyen jellegű beavatkozás, legközelebb Debrecenben. Tavaly Szabolcs-Szatmár-Bereg megyéből több mint 1000 beteget küldtünk katéteres vizsgálatra, 100-at pedig pacemaker-beültetésre a Hajdúsági Klinikára – mondta dr. Polgár Péter osztályvezető főorvos.

Nem mindegy, hogy a megye távoli településeiről mennyi idő alatt ér a beteg a megfe-

akik a katéteres vizsgálatokat fogják végezni, továbbképzésen vettek részt Debrecenben. A szívkatéteres

lelő ellátást nyújtó kórházba, hiszen ezeknek a beavatkozásoknak megvannak a szigorú szakmai szabályai, amelyek időhöz kötik elvégzésüket. Az eljárás bevezetésének a Belgyógyászati osztályon az anyagiak mellett szakmai feltételei is voltak. Kollégáim közül néhányan,

vizsgálatokra szeptembertől fogadjuk osztályunkon a betegeket. Ebben az esztendőben nyílt lehetőségünk pacemaker-beültetésekre is, ezen beavatkozások elvégzéséért korábban ugyancsak a Hajdúsági-fővárosba kellett utazniuk a megyénkben élőknek. Kovács Mariann

Jogosultságok a közgyógyellátási rendszerben

Jogosultságok a közgyógyellátási rendszerben közgyógyellátás keretében gyógyszert a háziorvos, ill. kezelést végző szakorvos (kezelőorvos):

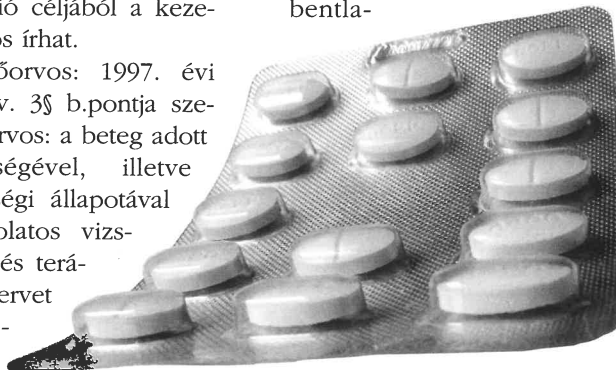
- sürgős szükség esetén a tartózkodási hely szerint illetékes kezelőorvos „statim” jelzéssel legfeljebb egy, eredeti legkisebb gyári csomagolásban,
- fekvőbeteg-gyógyintézet orvosa a beteg elbocsátásakor egy, eredeti legkisebb gyári csomagolásban,
- járóbeteg szakellátás szakorvosa vizsgálatra, kezelésre megjelent beteghez legfeljebb egy,

eredeti legkisebb gyári csomagolásban,

- gyógyászati segédeszközt a kezelőorvos,
- gyógyászati ellátást rehabilitáció céljából a kezelőorvos írhat.
- Kezelőorvos: 1997. évi CLIV.tv. 3§ b.pontja szerinti orvos: a beteg adott betegségével, illetve egészségi állapotával kapcsolatos vizsgálati és terápiás tervet meg-határo-zó, továbbá ezek keretében beavatkozásokat végző orvos, illetve orvosok, akik a beteg gyógykeze-

léséért felelősséggel tartoznak.

- Személyes gondoskodást nyújtó bentlakásos szociális intézményben vagy bentla-

kásos gyermek- és ifjúságvédelmi intézményben elhelyezetteknek fentiekén túl a gyógyító ellátást az intézmény orvosa is

rendelheti.

- Közgyógy jogcímen történő gyógyító ellátások rendelkezéseiről az orvosnak egyeztetni kell a rendelkezésre álló dokumentációban és az igazolványon szereplő adatokat, továbbá ellenőrizni kell az igazolvány lejártának időpontját. A vényen közgyógyellátási jogcímet megjelölni csak érvényes igazolvány bemutatásakor lehet. (gyógyszer kiváltása a vény 1 hónapig érvényes)

dr. Őszéné dr. Gajdos Anikó
vezető főgyógyszerész
Intézeti Gyógyszertár

Nyári tábor

Vadregényes környezetben a Zempléni-hegység keleti oldalán húzódó kis településen, Pálházán táborozott 30 fiatal, az intézmény dolgozóinak gyermekei. Ezalatt az egy hét alatt számos különleges élményben volt részük a táborozóknak, hiszen a Nagymilic megmászásától a sejtelmes éjszakai túrákig változatos volt a kínálat.

A túrázások szünetében Sárospatakon strandoltak, Vilyvitányban szekereztek, íjászkodtak és úszkáltak a lovas tanya medencéjében. Többnapos túrázási fárad-

Élmények Pálházáról

tságukat a széphalmi libegőn próbálták kipihenni. Természetesen nem maradt ki a sárospataki, a füzéri vár és Telkibányán az Erdészeti és Bányászati Múzeum megtekintése sem a programból. Kirándulásukat tovább színesítette a hegyi kisvasúton történő utazás. Az estéket játékkal, műsoros fellépésekkel zárták, ahol nemcsak láb hanem arcizmaikat is próbára tették a sok nevetés miatt. Szurkolóként vettek részt „aranylábú” focistáik sorsdöntő mérkőzésén, melyet a tábor tisztegi lakóival vívtak.

Forrás: Szociális Csoport

Gyermeknap a kórházban

Gyermeknap alkalmából rajzpályázatot hirdetett szabad témaválasztással és technikával a Jósa András Kórház Szociális Csoportja, az intézményben dolgozók gyermekei számára. A három korcsoportban kiírt pályázat értékelésére tartalmas gyermekműsor keretében került sor a Sebészeti Tömbben. A rendezvényre több

mint 50 apróság érkezett, akik nagy-nagy figyelemmel kísérték a BMX együttes és FRICI bohóc műsorát. A mesés délutánt TORTA PARTY zárta. A gyermeknapi ünnepségnek valamennyi gyerek nyertese volt, hiszen egy színes műsor emlékével és a kórház apró ajándékaival térhettek haza.

Szo. Csop. info

„Az életnek értéket csak a szolgálat adhat, amellyel az emberek ügye felé fordulunk.” Márai Sándor

Beszélgetés Csikai Sándorné minőségügyi vezető auditorral

Aki minden próbát kiálló fogalmat akar alkotni, milyen ember a mi kórházunk vezető auditora, Csikai Sándorné volt Katalin nővér, olvassa csak el ezt az egyetlen mondatát, ami egyik írásba adott tanulmányában áll, emígyen:

„Olyan önértékeléssel még nem találkoztam, ahol egy vezető vagy beosztott munkatárs, saját személyét tegye nagyító alá, munkatársai véleménye alapján próbáljon meg önkritikát gyakorolni.”! Ő csak pontot tett a gondolat után, mi felkiáltójelet. Már csak azért is, mert e súlyos gondolat azt is megérteti velünk, micsoda mesterség a becsülettel művelt minőségirányítás.

Köszönöm az Arc-Kép sorozat figyelmét, de itt olyan kiválóságok szólnak meg, hogy én a közelükbe nem jöhetek. Nem is hiszem, hogy olyasmit tudnék elmondani magamról, ami mások számára különlegesség lehetne. Vagy mégis? Ítélje meg a kedves Olvasó. Negyvenöt éven át, amióta az egészségügyi területén dolgozom, sohasem a különlegességet, hanem a rendezettséget kerestem, annak megteremtését szolgáltam, A rendezettség pedig csupa logikus kötöttség, csupa természetes okszerűség, ezért nincs benne semmi különlegesség. De abban már van, hogy amíg a kórházi fegyelem akár a nyers szigorral is megteremthető, a rendezettség nem. A rendezettséget csak az egymásra utalt munkatársak teremthetik meg és működtethetik.

Pedagógus szerettem volna lenni, nem lehettem, nem engedtek a pályára, mert a szüleim, mint törpe-

birtokosok(kulákok), osztályidegennek számítottak abban a politikai szituációban, amikor a magam felnőtt életében elindultam. 1961-ben, érettségi után, ott álltam tanácstalanul, ugyan milyen pályára mehetek?

Édesapám azt mondta: bármihez kezdesz is, szívből csináld, és tanulj mellette, hogy érvényesülhess! Ilyen indítatás után jelentkeztem a munkamelletti általános ápolónőképzőbe. A képző intézet a székesfehérvári szakiskola volt, de a munka mellett képzést kihegyezett területen, a csákvári kórházban végezték. Amikor a felvételi bizottság elé álltam, és arról faggattak, mennyi bennem az egészségügy és az ápolás iránti elkötelezettség, bizony elgondolkodtam a válaszon. Erről nem tudtam pozitívan nyilatkozni, mert én mert én a pedagógus pálya iránt éreztem elkötelezettséget. Hazudni nem akartam, így föl vállaltam azt a veszélyt, hogy nem vesznek fel, ha őszinte leszek. Elmondtam az igazat. Csak azért jelentkeztem az egészségügyi pályára, mert szeretnék tanulni és dolgozni. Amennyiben sikerül a felvételem, két dolgot ígérhetek: tisztességesen fogok dolgozni és szorgalmasan tanulok. Az őszinteségemet kudarcként éltem meg, mert leendő évfolyamtársaim úgy informáltak, az a hallgató jelölt nem nyer felvételt, aki nem az egészségügy és az ápolás iránti elkötelezettségről tesz hitvallást. Szüleim megnyugtattak: a legjobban tettem, hogy őszinte voltam, még akkor is, ha emiatt nem vesznek fel. A mi családuk mindig „józanul” gondolkodott, egyenesen, őszintén

nyilatkozott és cselekedett. Meggyőződésünk volt, hogy a döntéseink miatt sohasem kell szégyenkeznünk. Ha hibázunk, azt is vállalnunk kell a következményekkel együtt. (Ezt a bölcsességet a minap is „gyakoroltam” a főigazgató asszony előtt!) Ilyen lelki felkészültséggel indultam el „új életem” útján. A felvételi sikerült! A munka melletti tanulás nem volt könnyű, de határozottan tetszett. Fokozatosan megszerettem a munkámat, ugyanis a másokról való gondoskodás felelőssége új élményekkel gazdagított. A tanulást pedig élveztem, mert a latin nyelvismeret (középiskolában azt tanultam) segített a szakkifejezések könnyed elsajátításában. Az már csak „hab volt a tortán” hogy még fizetést is kaptam és önállóan gazdálkodhattam.

Meghatározó volt az évfolyamvetőnk személye, aki kiváló pedagógus, pszichológus szigorú szakember volt. Összességében jól éreztem magam. 1964 júniusában képesítővizsgáztam (vörös diplomát kaptam), és szeptember 1.-én munkába álltam az újonnan átadott Sóstói úti Tüdőgyógyintézetben.

Akkor kezdődött el, s azóta is tart az én önálló és szerencsés pályafutásom az egészségügyben. Az I. Pulmonológia Osztályra kerültem, szép, új környezet, jól felszerelt munkahely kiváló vezetők és beosztott munkatársak közé. Ennél többet álmaiban sem képzelhet el egy pályakezdő. Én viszont mindezt a valóságban megkaptam. Hamarosan osztályvezető főnővér helyettes lettem.

1976-ban történt az első

változás az itteni szakmai pályafutásomban. Ekkor adták át az új belgyógyászati tömböt és a IV. Belgyógyászati osztály, vezető főorvosa, Dr. Stalmájer József, kérésére és a felső vezetés egyetértésével elvállaltam az osztályvezető főnővéri feladatok ellátását. Nagyon szép 62 ágyas osztályon, nagyon nehéz feladatot kaptunk, nagyon kevés személyzettel. Ápolótársaimmal (6 fő három műszakban!) nehezen tudtuk ellátni a feladatokat. A vezetéssel és a Szakszervezettel egyeztetve és egyetértve 12 órás műszakváltásban kezdtünk dolgozni. Ez fárasztóbb volt ugyan, de a szabadnapok kiadása és a betegek ellátása is kedvezőbb lett, Nagyon sok új ötletet valósultak meg a közös munka során. Természetesen mindig a betegek és a közösség érdekeinek figyelembe vételével. A főigazgató és az intézetvezető főnővér is meg volt elégedve a munkánkkal és valamilyen módon mindig díjazták is azt. Egy főnővér értekezleten az akkori intézetvezető főnővér arról tájékoztatott bennünket, hogy a főiskolán olyan szakdolgozati témát választott, amelyben munkaidő mérleget kell készíteni. Ez olyan felméréssorozat, ami az ápolók munkáját, a munkaidő kihasználtságot percről-percre követve regisztrálja. Egy pontosan látható leterheltséget mutat, amely a az ápolói létszám változtatását hiteles alapokra helyezi. A mérésben nem volt kötelező részt venni, önkéntességen alapult. A mi osztályunk vállalta elsőként a megmértetést. Kiderült, hogy valóban nagy az ápolók leterheltsége, így mindjárt kaptunk két

plusz álláshelyet. Ezekben az években az Egészségügyi Szakközépiskola hallgatói hozzánk is jártak gyakorlatra. Mondanom sem kell, hogy ennek nagyon örültünk, de szakképzett oktatónk nem volt. Talán emiatt, talán mert kitört belőlem az elfojtott pedagóguslélek, kevésnek éreztem, amit naponta átadtam a gyakorlati munkából. Ezért bátorkodtam megkockáztatni a kérést, hogy szakmai ismereteim mellé egy kis pedagógiai, pszichológiai, oktatási ismeretet is elsajátíthassak, azaz, engedjenek továbbtanulni az Egészségügyi Főiskola Szakoktatói szakán. Beadtam a kérelmemet. dr. Vágvölgyi János volt akkor a főigazgató. Néhány nap múlva tájékoztatott a vezetés, hogy tanulhatok, de nem a szakoktatói, hanem az intézetvezetői szakon, s ezzel egy időben áthelyeznek a IV. belgyógyászatról, intézetvezető főnővér helyettesnek a Szent István úti (akkor Vörös hadsereg út) központba. Villámcsapásként ért a hír, mert nem éreztem magam alkalmasnak erre a feladatra. Nem volt bátorságom tiltakozni, ezért gondolkodási időt kértem, hogy mindezt a családommal és a munkahelyi vezetőmmel megbeszélhessem. Első körben az osztályvezető főorvos úrhoz fordultam, mit tegyek. Szabad-e vállalom ekkora felelősséget? Ő biztatott. Ezt követően elmondtam a családomnak, mennyi minden, a kárukra történő vesződéssel járhat ez az előrelépés. Ők azt mondták, rám bízzák a döntést. Ezek után történt az „egyezkedés”, mert én feltételekhez kötöttem a vállalásomat. Az első feltétel, hogy fél évre vállalom a megbízatást. Ez idő alatt mindkét fél számára kiderül, hogy képes vagyok-e ezt megcsinálni. A másik kérésem az volt, hogy

amennyiben nem az elvárásoknak megfelelően végzem a rám bízott feladatokat, vagy én úgy érzem, hogy meghaladja képességetem az elvárás, biztosítsák a visszaút lehetőségét az osztályomra. Eltelt a fél év és maradtam. Sikertől átlátom a munkakörrel járó feladatokat, sikerült az észrevételeimet, javaslataimat úgy el-

fogadtatnom, hogy nem szült ellenségeskedést. Igaz, azt is éreztem, hogy szigorúnak tartottak munkatársaim. Ezt a „szigorúságot” később megértették a kollégák, kolléganők és belátták, hogy az egészségügyben a *fegyelem*, az *önfegyelem* és az *empátia* nélkülözhetetlen a tisztességes szakmai munkához. Ezt igyekeztem megértetni, átadni nem a tekintély, a követelés, hanem az egymásra utaltság baráti hangnemében. Igaz, ha sorozatos mulasztással találkoztam, morcos és hűvös lettem, tudattam, hogy a pillanatnyi helyzet számomra és a betegek számára elfogadhatatlan. Az én „szigo-

romtól” csak az félt, aki tudta, hogy valamiben ismételten hibázott. A kisebb hiányosságokat, mulasztásokat igyekeztem megérteni. Ugyanakkor azt is érzékeltettem, hogy a kis hibákból lehetnek a nagyobbak. Ezért a hibajavítást alapjában kell elvégezni. Ez a folyamatos korrekció mindenkor szükséges. Ebben sze-

ban a minőség témakörével foglalkoztam. Az én közeledésem a minőségügyhöz egy belső igény volt és csupán empirikus tapasztalataimra támaszkodhattam. Két olyan osztály volt akkor a kórházban, ahol az ápolási munkával nem igazán voltam megelégedve. Ezért úgy döntöttem, tetemre hívom őket, mint ahogy kezdő kórházban velünk tette a főnőkasszonyom. Vizsgáljuk meg közösen hol van a baj, mi lehet az oka, hogy nem úgy megy a munka, ahogy az ápolás, gyógyítás folyamata megköveteli? Ekkor végeztem életem első olyan kutató munkáját, amely a két érintett osztályon mozgósította az orvos és ápoló munkatársakat, valamint a betegeinket. Amit hangsúlyozni kell ebben a feladatban, az a közös érdeklődés, egyetértés és eredményesség volt. Sikertől a hibafeltárás és a közös hibajavítás is.

1980-90 között intenzív ápolásfejlesztő munkát végeztünk. Alapító tagja lettünk, én pedig összekötő szerepet kaptam a kórház és az Országos Ápoláskutató Munkacsoportja között. Ez a szervezet a Magyar Kórházszövetségben belül működött. Számtalan tudományos előadást tartottunk osztályvezető főnővér és beosztott munkatársaimmal. '90-ben a rendszerváltást követően alapvető változás következett be szakmai pályafutásomban.

A régi vezetés kicserélődött, mellőzve lettem és év végén munkaviszonyom megszűnt. Nagyon megrázott a dolog, mert váratlanul ért, és tele voltam tervekkel, jobbító ötletekkel amelyek nem valósulhattak meg.

Hogy eltereljem a csalódás és a családi bánat okozta gondolataimat (hogy ez mi volt arra később visszatérek) hasznosítottam magam, és egy ékszerboltban lettem eladó. Ez sem volt véletlen. Az

mélyes felelőssége van minden egyes képzett ápolónak. Nagy baj lenne, ha mindez csak az ellenőrzésre, számon kérésre maradna. Ezt a magatartást, ezt a korrekciós fegyelmet is meg kell tanítani. Ne személyes ügybuzgalom legyen, ne tűnjön kötekedésnek az intelem, a figyelmeztetés. Úgy gondolom, ezt a szellemiséget a képzőintézeteknek és a kórháznak –mint gyakorló területnek – sokkal jobban meg kell alapozni a képzés során. A „minőség” iránti igényem és elkötelezettségem ebből a szemléletből alakult ki.

'84-ben, amikor államvizsgáztam, a szakdolgozatom-

ékszerbolt tulajdonosa „megbízható embert” keresett üzlete működtetéséhez.

1992-ben Dr. Vágvölgyi János főigazgató úr kérésére a nagykállói Pszichiátriai Szakkórház ápolási igazgatói feladatokat ellátását vállaltam el.

Ez a szakterület egy új kihívás volt az életemben, amely kiegészült az igazi *minőségüggyel*. Ez a koncepció már tudományos alapokon, valamint az ISO szabványcsalád követelmény rendszerén alapult. A szakkórház munkatársai igazi partnerek voltak a rendszer megalapozása, építése, később a fejlesztése vonatkozásában. 1997-ben volt az első sikeres tanúsító audit és ebben az évben nyertük el - az ágazatban elsőként - a IIASA-SHIBA Díjat. 2001 végére sikerült az integrált irányítási rendszert kialakítani és az első EFQM önértékelést elvégezni a menedzsment és valamilyeni munkatárs tevékenységének segítése érdekében. Ekkor lettem tagja az ágazati minisztérium által szervezett minőségügyi munkacsoportnak, amely a fejlesztésekkel foglalkozott. Mindezek mellett külső tanácsadói feladatokat is elláttam a minőségirányítási rendszer kiépítése területén Röviden újra talpra álltam!

Életem szép és tartalmas éveit voltak ezek. Jutalmam, hogy itt értem arra a pontra, ahol úgy gondoltam, meg kell állnom. Fiatal pályakezdőként fogadalmat tettem, hogy ha elérem a nyugdíjas korhatárt, és vezetőbeosztásban lennék, 55 évesen felálllok és átadom a helyem az utódoknak. Ez a fogadalmam azért született, mert tanúja voltam egy 60 éves főnövére tett rosszszívű megjegyzésnek, ami arra utalt, hogy a fiatalok egy részének útjában volt. Annak ellenére, hogy minden képessége kiváló, jóindulatú, a

szakmában nagyon értékes, nagy tudású egyéniség volt, a kora megjegyzéseket provokált. Miközben távozni készültem, „figyeltem” és „nevelgettem” az utódomat, aki nem volt más, mint Jakabné Harcsa Erzsébet, a Jósa András Kórház jelenlegi ápolási igazgatója. Így történt, hogy 1998-ban az ápolási igazgatói feladatokat átadtam és „csak” az integrált irányítási rendszer működtetésével foglalkoztam. 2001 végén visszavonultam.

Úgy gondolom, akkor lesz kerek ez az Arc-Kép, ha a szakmai munkám mellett, a családomról is mondok néhány szót. 1967-ben kötöttem házasságot gyermekeim édesapjával. 1968-ban született a lányom, Csilla és 1969-ben a fiam, Sándor. A lányom követte és megvalósította az én fiatalkori

álmodat, pedagógus lett. Nagyon szereti a szakmáját, a gyerekeket, iskolájában minőségirányítási feladatokat is végez és sok erőt, fiatalos lendületet ad nekem a mindennapok megéléséhez. A fiamat 1990-ben egy közlekedési balesetben elvesztettem. Ez a csapás összehasonlíthatatlan mértékű az összes többivel együttvéve. 1999-ben férjemmel elváltak útjaink. Van két kedves testvérem – nővérem és bátyám – akikkel kiegészül és mondhatom teljes a családom. Nagyon tág és sokoldalú a baráti köröm, akikkel más-más hasznos szabadidő eltöltést szervezünk. Van, akivel csak üdülni járok, van, akikkel hegyi túrákra, séta utakra nevezünk be stb. Ami nagyon fontos a számomra a lazítás, a feltöltődés a szabadidőmben.

No, de hogyan kerültem vissza a Jósa András Oktató Kórházba? Három hónapig voltam nyugdíjas, amikor „nyüzsgögni” kezdtem. Kerestem a helyemet. 2002. márciusában főigazgató asztalra javaslatára, aki akkor

Nagykállóban volt főigazgató, - úgy tűnik, néhányan megfordultunk abban az intézetben munkatársakként megkerestem Dr. Séra Gyula főigazgató Urat azzal a kérdéssel és kéréssel, nincs-e számomra valamilyen feladat a kórházban? Volt! Több is volt! Egyet választottam! Mit? Természetesen a minőségügy területét! 2002-től napjainkig a munkám és az életem újra nyitott könyv a munkatársaim előtt. A visszatérés formája számomra kettős jelentőségű. Egyrészt úgy éreztem, „rehabilitáltak” a '90-ben történt távozásom után. Másrészt nagyon sok új elem volt a tarsolyomban, amit beépíthetőnek véltem a kórház minőségirányítási rendszerébe. Nem tévedtem Mi történt napjainkig körülöttem? Izgalmak, változások, munka!

Izgalom, hogy sikerüljön mindaz, amit a betegek, a vezető-, és nem vezető munkatársak elvárnak a rám bízott feladatok megvalósításától.

Változások, mert azok bizony vannak és ezek a változások nem mindegy, milyen eredményeket produkálnak a kórház és valamilyen munkatárs érdekében.

Munka: az integrált rendszer működtetése mellett, az ISO 9000 Fórum Egészségügyi Ágazata titkári feladatait látom el. Az ETI számára továbbképzési jegyzeteket készítek a minőségügy tárgykörében. Partner kapcsolatot képviselek (trénereként) az IFKA Magyar Minőségfejlesztési Központ és kórházunk között.

Eredmények: együtt készítettük el az integrált irányítási rendszert, a nyertes Észak-Alföldi Minőségi Díj pályázatát, újra elvégeztük az EFQM önértékelést és elkészítettük a Nemzeti Minőségi Díj pályázati dokumentációját. Úgy érzem újra si-

került a talpon maradásom. Miután említettem a sikereket, elmondom, hogy ezek alapjaiban közös sikerek. Az a tény, hogy egy személy vesz át egy elismerést igazoló plakettet, dokumentumot, minden esetben közös munka eredményét igazolja. Úgy érzem, a sok közül négy ilyen elismerést meg kell említenem. A PRO-SANITATE az egyik, amelyet még nagykállói pályafutásom alatt vehettem át szakmai elismerésként. A IIASA-SHIBA Díj egyéni kategóriában a második, amelyik az egészségügyi ágazatban pillanatnyilag az egyetlen. A harmadik a Kossuth Zsuzsa emlékérem, amelyikből jelenleg a megyében csak kettő van. A negyedik az a két oklevél, amelyiket tavaly, a Minőségügyi Vetélkedőnk záró eseménysorozatán kaptam a fiatal szervező munkatársaimtól. Hogy ez az utolsó miért fontos? Azért, mert biztató az a tény, hogy ennyire figyelmes és értékes emberekkel dolgozhatom, és talán még nem vagyok útban. Köszönöm!

Köszönetemet tolmácsolom a kórházban valamilyeni munkatársamnak azért, hogy együtt vívhatjuk meg a közeli, de a jövőt építő csatáinkat az intézmény és mindannyiunk sikeréért, boldogulásáért.

Mennyi minden maradt el, amit jó lett volna még elmondani – gyalázatos egy valami a „helybiány”. Miközben beszélgettünk, többször is telefonhoz hívták. Nagyon jellemző ám, ki, hogyan telefonál! „Katalin nővér” úgy, hogy se hangereje, se beszédjének tónusa, ritmusa vagy színe, nem változott árnyalatnyit sem. Tudják, mi jutott eszünkbe? Szerecsés, aki vele dolgozhat.

Bugya István és Szabó Tibor

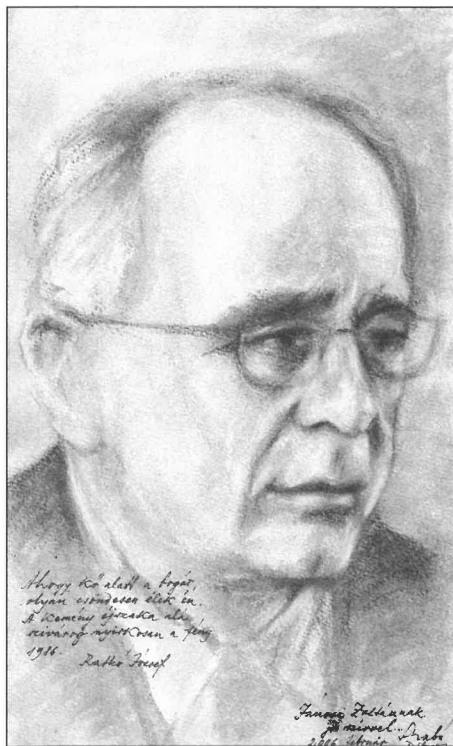
Jánosi Zoltán: Nyírfatűz

(Szabolcs-Szatmár-Bereg újabb irodalma)

Az ember jó közérzetéhez a világban egyrészt a fizikai egészsége tartozik, másfelől pedig a szellemi épsége. A szellemi és lelki épség karbantartásának, kezelésének, az egyik legfontosabb módja az irodalom. Az irodalom folyamatos olvasása, és az irodalom alkotása is. Magyarországon elterjedt, hogy az irodalmat Budapesten „csinálják.” Ez részben történelmi okok miatt alakult így. Úgy gondolom, hogy nekünk, vidéken élő embereknek oda kell figyelnünk azokra a művészekre, alkotókra, akik körünkben mozognak, élnek, alkotnak, olvasnunk kell az alkotásaikat. Másrészt, pedig tudatosítanunk kell azt, hogy ők is írók, jó írók, akkor is, ha nem is Budapestet választották lakóhelyül. Akik az ország más részén élnek, megnevezhetnek bizonyos problémákat, de hogy Szabolcs-Szatmár-Beregben mi történik, milyen szép a táj, hogy gondolkodik és érez az itteni ember, azt csak az itteni alkotó tudja.

Hogy ha egy irodalmi térképet rajzolnánk Magyarországról, hogy hol születtek, éltek egy ideig, vagy pedig alkottak a nagy költők, akkor azt hiszem Szabolcs-Szatmár és Bereg egy nagyon fontos súlypont lenne. Hiszen az itt korábban alkotó Tinódi Lantos Sebestyéntől, a közelben született Kölcsey Ferencig, Kafka Margitig, Móricz Zsigmondig, Krúdy Gyuláig, Váci Mihályon és Sipkay Barnán keresztül Ratkó Józsefig, sőt Balázs Józsefig és Várkonyi Anikóig sorolhatnánk azokat a neveket, akik itt alkottak és éltek, legalább is életük egy-egy szakaszában. Mindezzel azt szeretném mondani, hogy bizony felbillenne az a térkép, ha mindezeknek az embereknek a nevét ráírnánk.

El kell hitetni az emberekkel, hogy nem csak nagyot lehet itt alkotni, hanem itt is lehet emberhez méltó módon élni. Az egyik legnagyobb példaképe a fiatal irodalomnak és irodalomtörténetnek Ratkó József volt. A magyar író általában vidékről indul, és előbb-utóbb Budapesten érkezik el a kikötőhöz, és ott találja meg a maga lehetőségeit. Ratkó József pontosan a fordított utat járta be, mint

amit a magyar író szokott. Ő Pesterzsébetről indul el és utána a Nyírségben, Nagykállóban telepszik meg. Azt mondja: „Meg kell laknunk ezt a hazát, a magunkévá kell tenni ezt a földet és művelni még akkor is, ha belehalunk.” Ennél szebben nem lehet megfogalmazni azt a hitvallást, ami az itt élő vagy itt született vagy ebbe a régióba érkező embert fölnevelheti és megtarthatja itt. Szeretném azt is megemlíteni, hogy Nyíregyháza és tágabban az egész Szabolcs-Szatmár és Bereg nagyon befogadó szellemű vidék. Ismer-

ni az országban olyan városokat, ahol nagyon nehéz egy kívülről érkező embernek érvényesülni. Nyíregyháza rendkívül nyitott, azt hiszem Szabolcs azzal nyerheti meg magának a jövőt, hogy befogadó szellemű és szemléletű. Aki teremteni, alkotni akart, az megtehetette, építészektől kezdve, művészekig, orvosokig.

Miskolci születésű vagyok, 1973-ban kerültem Nyíregyházára. És olyan szerencsém volt, hogy itt a Főiskolán rögtön kiváló tanárokkal találkoztam. Olyanokkal, mint Margócsy József, Katona Béla, akik nem csak tanították az irodalmat, hanem éltek is. Margócsy József hívta fel a figyelmet arra, hogy fel kell dolgoznunk meggyénk irodalmi hagyományait, ez még a 70-es évek elején történt. Katona Béla munkájáról sem lehet kellő alázattal beszélni. Megírta a Szabolcs-Szatmár-

Berei irodalmi olvasókönyvet és a magyar irodalom történetét is. Ő adta nekem a mintát, hogy az ezredforduló utáni évek elején összefoglaljam mindazokat a fontosabb tanulmányaimat, írásaimat részben kiegészítsem, melyek a megye irodalmáról szólnak.

A megyei írócsoport is nagyon fontos küldetést végzett, kiadta az ún. Tiszta szívvel füzeteket. Itt ismerkedtem meg mindazokkal az írókkal, költőkkel, akik a megyei irodalmi életet alkották. Valamennyiünknek Ratkó József volt a mérték,

amikor verset írtunk, még a prózaírók is olyan igényességgel próbáltak írni, ahogyan azt Ratkó József tette.

Idővel az érdeklődésem más irányba fordult. Inkább az irodalomtörténet felé, mivel magam is a Nyíregyházi Főiskola tanára lettem. Azt az irányvonalat próbáltam követni a Nyírfatűz c. könyvemben, amit Margócsy József kezdett el, Katona Béla teljesített tovább. Én pedig a Ratkó Józsefet, illetve az utána következő író nemzedékeket helyeztem nagytitka alá. Az volt a célom, amit korábban megfogalmaztam, hogy tudatosítsuk azt, hogy Szabolcs-Szatmár-Beregből is magasra lehet emelkedni, az itteni alkotásokat az itteni emberről senki sem tudja pótolni. Az a legfontosabb, hogy az írások magunkról szóljanak. Lehetne szót ejteni itt az irodalom átalakulásáról. Nagyon sok fiatal író számára Magyarország a nyelven kívül ma már nem jelent semmit. Szívesebben viszik el külföldre akár a témáikat is. Regényeik cselekménye Németországban, Franciaországban, az Egyesült Államokban játszódik. Én ezzel ellentétben azt valom, amit Ratkó József is, hogy a megyében élő emberről kell elsősorban és alapvetően beszélnünk, mert ezen át is lehet egyetemes gondolatokat megszólaltatni.

Ratkó József mellett ebben különösen a sajnos fiatalon meghalt Balázs József lehetne még a mérték. Azok a hősök, akiket Ő megírt regényeiben, a Kopoltos, a Fábián Bálint találkozása Istennel, a Magyarok, ezek a hősök mind-mind erről a vidékről, ebből a régióból származnak.

Orosz János
a nagykállai Ratkó József
Könyvár igazgatója

Gyógyítómunka a pszichiátrián

Bemutatkozik a Pszichiátriai és Pszichoterápiás osztály

Az osztály a Szabolcs-Szatmár-Bereg Megyei Jósa András Oktató Kórház pszichiátriai betegellátásában vesz részt, a pszichiátria teljes spektrumába tartozó eseteket látják el. Az osztály nemcsak Nyíregyházáról és annak vonzáskörzetéből fogadja a betegeket, hanem az intézmény megyei szintű feladatának megfelelően Szabolcs-Szatmár-Bereg megye egész területéről, valamint földrajzi elhelyezkedésének megfelelően, a kapacitások függvényében, a szomszédos megyékből és országokból is fogad betegeket. A gyógyítómunkában korszerű gyógyszeres és pszichoterápiás módszereket alkalmaznak kiegészítve gyógyító, foglalkoztató, rehabilitációs lehetőségekkel (komplex psychopharmacoszocioterápia).

Az osztály felépítése:

- 44 ágyas női részleg /IV. emelet/
- 36 ágyas férfi részleg /III. emelet/

Az osztályon aktív és rehabilitációs részleg is működik a következő megbontásban:

- 50 aktív pszichiátriai ágy
- 33 rehabilitációs ágyak

Az osztályon 2, 4 és 6 ágyas kórtermek vannak. A betegek számára külön étkezőhelyiségek, terápiás helyiség, foglalkoztató szoba áll rendelkezésre, emellett a különleges, a gyógyításhoz hozzájáruló gyönyörű parkot is élvezhetik. A járóbeteg-ellátás külön épületben, négyszemközt találkozássokra is alkalmas rendelőkben zajlik.

Az osztály fő profilja:

A pszichózisokban (skizofréniák, skizoaffektív zavarok, stb.), hangulatzavarokban, szorongásos zavarokban, szenvedélybetegségeken, heveny organikus pszichoszindrómákban – demenciák, delíriumok, – és egyéb heveny pszichiátriai megbetegedésekben (krízis-állapotok) szenvedő felnőttek gyógykezelése. A gyógyítás minden esetben a beteg állapotának és szükség-

team, önálló pszichiátriai osztály nélkül. Megalakulását követően ez egy igen jó hírű osztály volt, jó szakemberekkel, akik szinte minden pszichiátriai betegséget érintő feladattal meg tudtak birkózni. 1977-ig, az önálló team létrehozásáig is történtek pszichiátriai kezelések Nyíregyházán, a betegeket ekkor még a neurológiai osztályon látták el. A 80-as évek eleje egy nagyon kedvező időszaka volt a kórhá-

ki a medikusszálló emeleti részét, ahol olyan gyógyfoglalkoztató helyiségeket hoztak létre, amelyek nélkülözhetetlenek egy pszichiátriai osztály működéséhez. Közben tovább épült a Sóstói úti részleg, ahová a későbbiekben került az osztály. Nehéz, de szép időszak volt, hiszen mindent az alaptól kellett elkezdni és kialakítani, mivel ebben az időszakban még nem volt elegendő számú szakorvos

leteinek figyelembevételével történik. Munkájuk során szorosan együttműködnek az intézmény más osztályaival, valamint különböző civil szervezetekkel.

Az osztály története:

A nyíregyházi Megyei Kórházban a Pszichiátriai osztály 1977. február 1-jén alakult. Az osztály létrehozása dr. Pintér Nándor főorvos úr érdeme, aki felismerte annak szükségességét, hogy egy megyei feladatot ellátó kórház nem működhet hatékonyan pszichiátriai betegekkel foglalkozó

zi fejlesztéseknek. Ekkor került sor a Sóstói úti telep hely bővítésére és ekkor alakult meg az önálló Pszichiátriai osztály, melynek vezetésével 1985. szeptember 16-án dr. Szabó Erzsébetet bízták meg, aki ezért a feladatért hagyta ott debreceni munkahelyét, az Ideg és Elme Klinikát.

– Mi jellemezte az osztály fejlődését a 80-as évektől?

– Legelőször, a jelenlegi medikusszálló földszinti részében helyezték el az osztályt, majd a további fejlesztéseket követően alakították

és ápoló. A későbbiekben természetesen változott a helyzet és 20 szakvizsgát szereztek az orvosok, volt, aki kettőt, hármat is. 2000 után a Sóstói úti részlegbe került a járóbeteg-szakrendelés, így már komplex ellátás zajlott ezen a telephelyen. Az ezredforduló környéke az az időpont, amióta fokozatosan egyre kritikusabbá válik az osztály helyzete. Ugyanis, 2001-ben szóba került a Sóstói úti telephely eladása, ami egyet jelenthetett volna az osztály megszüntetésével, hiszen a

Nagykállói Pszichiátriai Szakkórház fejlesztése élvezett prioritást, így 2000-től folyamatossá vált az ágy-számcsökkentés és egyre zsugorodott a szakszemélyzet létszáma is. Elsősorban a bizonytalanság miatt több, igen jól képzett munkatárs távozott a pszichiátriáról.

A 2003-as év dokumentációs elégtelensége miatt a 2004-es esztendőben az OEP mintegy 30 millió Ft-ot viszszavont a pszichiátriától.

Nem hozott kedvező változást az sem, hogy a Pszichiátriai Osztályhoz került a pszichikai tüneteket mutató intoxikált betegek ellátása (ezen betegeket részben az SBO, részben a TRÁLL, illetve a nagykállói szakkórház is ellátja).

Rontja a helyzetet, nehezíti a gyógyító munkát, hogy nincs elkülönítési lehetőség. Szinte nem telik el úgy nap, hogy ne kerüljön olyan ittas ember valamegyik kórterembe, aki viselkedésével megzavarja az osztály csendjét. A szakmai kollégium módszertani levele kinyilvánítja, hogy sem a kijózanítás, sem bármilyen méreganyag hatása alatt álló személy állapotának a rendezése nem elmeorvos feladata. A nehézségek ellenére az osztályon folyó munkát elismeri a szakma, értékeli a betegek és a hozzátartozók.

2005-ben a Pszichiátriai osztály 2,7 millió Ft plusz juttatásban részesült, az intoxikált ellátással járó munka felvállalásáért.

– *Hányan vesznek részt a pszichiátriai osztályon a gyógyító munka ellátásában?*

– A pszichiátria megítélése folyamatosan változott az évek alatt, volt, amikor előítéletek kísérték, de a 90-es években sikertörténetnek számított, szívesen választották az orvosok és az ápo-

lók ezt a szakterületet, mivel láttak benne perspektívát. Jelenleg a Pszichiátriai Osztályon három szakorvos dolgozik, ők látják el a szakrendelést is, segíti a

rongás ambulancia, ahová beutaló nélkül mehetnek a betegek, ami nagyon népszerű és időkímélő, hiszen nem szükséges a vizsgálat előtt felkeresniük a házior-

– az osztályról, közülük négy a kórházból is.

– *Mennyire eszközigényes ez a terület?*

– A pszichiátria fejlődése éveken keresztül töretlen

Kiállítás a betegek alkotásaiból

munkánkat egy rezidens és egy pszichológus. Mivel kis létszámmal dolgozunk, az ügyeletet úgy oldjuk meg, hogy hétköznap este 8 óráig van az osztályon orvos, ezután készenlétet tartunk, hétvégén 8–12-ig tartunk ügyeletet, utána pedig készenlétet. Az ápolók szakszerű munkáját dicséri, hogy az eltelt hosszú évek alatt szakmai hiba nem történt, itt mindig is csapatszellem uralkodott és ez megmaradt az osztály jellegéből adódó sok-sok extrém helyzet ellenére is.

– *Milyen szakrendeléseket látnak el?*

– Az osztályhoz két pszichiátriai gondozó tartozik az egyik Nyíregyháza város területéről, a másik Rakamaz, Tiszavasvári, Kisvárdra környékéről látja el a betegeket. A gondozóban három nyugdíjas orvos látja el a napi feladatokat teljes intenzitással.

Működik addiktológiai gondozó és szakrendelő, van egy általános pszichiátriai szakrendelő és egy szo-

vost. Harmadik éve fogadjuk a betegeket a dementia szakrendelésen, ami szép, de nehéz feladat. A szakrendelésen dolgozó orvosok részt vesznek az osztály ügyeleti munkájában, illetve az osztályon dolgozók szakrendelést is visznek, ami igen előnyös a betegek számára, hiszen ha a beteg igényli, nem változik a kezelő orvos személye a szakrendelésen sem. A munka magas színvonalon történő ellátásához nagymértékben hozzájárul az az ápolói és szakasszisztensi gárda, akik nagy-nagy elhivatottsággal és szakmai felkészültséggel végzik napi feladataikat, hiszen a jól felkészült asszisztensek segítségével nélkülözhetetlen a zsúfolt szakrendeléseken. Az osztályon dolgozó munkatársak elkötelezettségét az is mutatja, hogy az intézményen belül az utóbbi időig a pszichiátrián volt a legalacsonyabb a fluktuáció. Mára már megváltozott a helyzet, ebben az évben 8 ápoló távozott – főleg a bizonytalanság miatt

volt, minden modern eszköz lehetőségek voltak alkalmazni, bár ez a szakterület nem túl eszközigényes, a kórház műszerparkja akár a diagnosztikában, akár a gyógyításban rendelkezésükre áll és ez egy hallatlan előny. A műszerigényt az is csökkenti, hogy a gyógyszer és vegyszermérgezeteket az SBO stabil testi állapotban helyezi az osztályra.

– Különleges világ a pszichiátriai betegek világa, hiszen ezek a sérült emberek sokkal érzékenyebben reagálnak a feszültségekre, a világban zajló változásokra, mint az átlag emberek. A betegek között sok a különleges képességekkel rendelkező művész, akik számos értékes alkotást hoznak létre. Az intézményen kívül működő egyesületük is van a Pszichotikus Betegek Egyesülete, ez egy jól működő szervezet, amely segítséget nyújt a betegek gyógykezeléséhez, bár ez a segítség mértékegységgel nem mérhető csupán érzékelhető. Kovács Mariann

Az átalakult Logisztikai osztályról

Előzmények

Közel egy éve már, hogy egy sokkal kisebb kórház gazdasági igazgatói székét a jelenlegire cseréltem. Akkor talán sokan nem értették és nem hitték: 20 év kórházi múlttal is lehet vágnni többre és másra. A vállalt feladat nem volt kevés és csak részben más, mint amit korábban végeztem. Igyekeztem megfelelni. Közben megszerettem azokat, akik elfogadtak, különösen az osztályomon dolgozókat, de mindenkit, akiről azt látom, hogy a betegek érdeke számukra az első, legyen az orvos, ápoló vagy a kiszolgáló területek dolgozója.

Amikor a logisztika vezetését 2005. augusztus 1-jén átvettem, rövid idő alatt szembesülnöm kellett azzal, hogy az osztály megítélése mind a kórház vezetése, mind a betegellátó osztályok részéről kedvezőtlen.

Tapasztalnom kellett azt is, hogy az akkori közel százfős létszám valóban túlzott az ellátandó feladatokhoz, struktúrája indokolatlanul széttagolt, a feladatmegosztás egyenlőtlen, a munkakörök és az ehhez tartozó tényleges feladatok tisztázatlanok és sokszor tartalom nélküliek.

A kezdeti időszak a létszám és a szervezet átalakításával telt, ami mellett természetesen a napi feladatok is el kellett látni.

Ez a folyamat idén májusra fejeződött be melynek eredményeként lényegesen kevesebb létszámmal, 70 fővel (melyből 6 dolgozó GYES-en van, így ténylegesen csak 64 fővel) látjuk el feladatainkat.

Azt, hogy az elmúlt közel egy évben mennyiben sikerült az általunk nyújtott szolgáltatásokat javítani, az

igénybe vevő osztályok jogosultak leginkább értékelni. Sor került erre több alkalommal, legutóbb május elején, amikor az ápolást vezető és a gazdasági nővérek részvételével próbáltuk az ellátás még meglévő problémáit feltárni, és közösen megoldásokat találni.

dr. Kovács Imre

logisztikai
osztályvezető

Természetesen „házon belül is” igyekszünk folyamatosan javítani az ellátott feladataink színvonalát.

Ugyanakkor úgy gondolom, a minket ért kritikák hátterében gyakran az áll, hogy sokan nem ismerik munkánk összetettségét, a technikai és anyagi feltételek által behatárolt lehetőségeinket.

Ezért is fontos, hogy megismerjék az elmúlt időszak változásait és a közeljövőt érintő terveinket.

A szállítási csoport volt az első terület, ahol jelentős változások történtek.

A terület irányítására 2005. október 1-jétől új csoportvezető lett kinevezve *Torma László* személyében. A Sóstói úti Koordinációs iroda tevékenysége és létszáma szintén ekkor került megszüntetésre. A megszüntetések és átszervezések

eredményeként jelenleg a terület 8 fővel működik.

A járóbeteg-szállítás irányítása a központi telephelyen működő betegszállítási csoporthoz került (az ehhez tartozó betegszállító gépkocsi irányítási feladatával együtt).

A korábban a koordinációs irodához tartozó (laboranyag; infúzió; raktári anyagszállítást végző) gépkocsi irányítását a szállítási csoportvezető vette át.

Az azóta eltelt időben elért eredményeink:

Egységes irányítás alá került a teljes szállítási tevékenység és minden gépjármű.

Egyszerűsítettük a szállítási feladatok igénylését és engedélyeztetését.

Átalakítottuk, ezzel áttekinthetőbbé tettük az alkalmazott dokumentumokat, bizonylatokat.

Minden gépjármű irányítása a szállítási csoporthoz került (kivéve a mentők és halottszállítás), ezáltal ésszerűsödött a járművek kihasználtsága.

Szabályozásra került az intézeti gépjárművek magáncélú, illetve a saját tulajdonú gépkocsik hivatalos célú használata.

Az anyagbeszerzés feladatköre, irányítása a beszerzéstől a szállítási csoporthoz került, és létszámát csökkentettük.

A párhuzamos futásokat megszüntettük, így a költségtakarékos szállítás területén is eredményesebbek lettünk.

Szabályozásra került az üzemanyag megtakarítás/túlfogyasztás elszámolása. Áttekintettük a Kelet Transzít Fuvarozó Kft.-vel kötött szerződésünket, aminek eredményeként jelentős költséget sikerült megtakarí-

tanunk. A racionális szervezés révén a saját gépjárműveink kihasználtságát igyekeztünk a lehető legjobban megvalósítani.

Folyamatosan figyelemmel kísérjük költségeinket, különösen a vásárolt szolgáltatások terén, és igyekszünk azokat tovább csökkenteni úgy, hogy a szállítási feladatok még biztonságosan elláthatók legyenek.

A beszerzési csoportok tevékenysége is jelentős változásokon ment keresztül. A korábbi marketing csoport tevékenysége (amely a beszerzések előkészítését, ajánlatkéréseket, megrendelők írását, a közbeszerzések illetve egyéb szerződéskötések előkészítését végezte minden szakmai területre vonatkozóan) ebben a formájában megszűnt, feladatait a beszerzés vette át, az ide tartozó létszámmal együtt.

Az egyes reszortokhoz tartozó beszerzési területek újra és úgy lettek felosztva, hogy biztosított legyen minden körülmények között a helyettesítés és a lehetőség szerinti leggyorsabb ügyintézés.

Ez év első felének legnagyobb kihívása az éves beszerzési terv összeállítása és ennek alapján a szállítókkal való szerződéskötések előkészítése (a szakmai specifikációk, ajánlatkérések összeállítása, a pályázatok értékelése) volt. Ezen a területen jelentősen növekedtek a feladataink, mivel a közbeszerzési értékhatárok módosulása miatt minden 8 millió forint alatti beszerzés bonyolítása hozzánk került. Ennek érdemi vitelében az akkor folyó egyetemi záróvizsgáim miatt csak ritkán vehettem részt.

Azért, hogy ezt mára siker-

resen befejeztük, külön köszönettel tartozom a **beszerzési reszortfelelősöknek**, akik a szakmai előkészítést végezték, valamint **Bor Krisztina osztályvezető-helyettesnek**, aki ezt az aprólékos és nagy körültekintést igénylő munkát összefogta és végigvezette.

A folyamatos, biztonságos anyag/eszköz ellátás érdekében arra törekedtünk, hogy lehetőség szerint a legteljesebb körben szállítási keretszerződések alapján kerülhessen sor a beszerzésekre. Ez a mi munkánkat is egyszerűsíti, és könnyebben áttekinthetőbbé teszi, de az igénylő osztályok helyzetét is megkönnyíti. Ugyanakkor a kórház által kötött szállítói, illetve a központosított közbeszerzés körében érvényes szerződések az intézményünket kötelezik. Ezek vonatkozásában csak a szerződésekben szereplő termékek igényelhetők az osztályok (illetve beszerezhetőek a logisztika) részéről.

Közeleli célunk, hogy minden osztályos igény számítógépes listán készüljön, intraneten kerüljön el a szakmacsoport-vezetőkhez majd ezt követően a jóváhagyó igazgatóhoz (vagy az arra kijelölt vezetőhöz).

Ennek lehetősége jelenleg még nem minden területen adott, de a rendszeres anyagigénylések már ezen a módon történnek. Az igények megfelelő összeállítását segíti a központi raktár által biztosított adatszolgáltatás, amelyből minden terület látja a megelőző év illetve a tárgyév megelőző időszakában felhasznált havi átlagos anyag/eszköz mennyiségét.

A **számítógépes csoport** esetében a létszám optimálisra (a korábbi 17-ről a jelenlegi 9 főre) való csökkentése volt az elmúlt időszak legfontosabb feladata,

melyet belső átszervezések és az időközben történt osztályon belüli létszámmegszűnések által sikerült megvalósítani. A csoport megmaradt létszámmal való működésére továbbra is szükség van, mindaddig, amíg az új integrált informatikai program bevezetésére (várhatóan 2007-től) sor nem kerül.

Akkor a kórház informatikai- és dokumentációs osztálya vagy a kontrolling osztálya a jelenlegi feladatokat átvetheti.

A **raktár-gazdálkodási csoport** volt az, melyet az osztály szervezetén belül a legjelentősebb változások érintettek.

Legfontosabb célunk az egységes raktárgazdálkodás megvalósítása és a mátrix-raktárak megszüntetése volt.

A létszámot tekintve ez a központi raktár, a mátrixcsoport, a mátrixraktárak, a műszaki raktár és a Sóstói úti raktárak átszervezését (összevonását) érintette.

Az átalakítás ez év májusában fejeződött be.

A mátrixraktárak megszüntetésre kerültek mindkét telephelyen.

A kórház minden területét, mindkét telephelyen a raktár-gazdálkodási csoport látja el közvetlenül anyaggal az előre meghatározott heti, kétheti vagy havi gyakorisággal, beleértve az ekkor

rendelkezésre nem álló anyagok utólagos (raktárra érkezést követő) felhasználási helyre való eljuttatását is.

Rendkívüli feladat volt ez, melyet a „rég” új raktár gazdálkodási csoportvezető, **Réti László** vezényelt le. Az ebben és a korábbi hosszú években végzett munkája elismerése a legutóbbi Semmelweis-napi ünnepségen átvett kitüntetés.

Eredményként tarthatjuk számon ezen a területen:

Egységes irányítás alá került a raktárgazdálkodás. Továbbra is szolgáltatni tudunk minden terület felé. Kialakításra került egy raktári minimum készlet, ami az ellátás biztonságát jelentheti, amennyiben túlzott és rendkívüli igényeket nem támasztanak felénk. A területek a rendszeres igényeket számítógépen adhatják le. A raktárak minden, a rendszeres igénylések körében kiadott anyagot eljuttatnak az osztályokra, így azok raktári átvétele az osztályokat nem vonja el szakmai munkájuktól. A raktári kiadások előre ütemezett rendben és időpontban történnek.

A központi raktár működési rendje az új ellátási rendszerhez igazított, a megváltozott feladatokhoz és igényekhez alkalmazkodva (hosszabbított munka-

rendben) látják el feladatukat.

Sikerült rendszeressé tenni a raktári selejtezéseket és selejt-értékesítéseket.

Szükség szerinti gyakorisággal, de legalább negyedévente kell ezt végeznünk. Az elmúlt években előfordult, hogy csak évente egyszer került rá sor. Ennek vonzata pedig, hogy a megfelelő raktári tárolási rend nem biztosítható, illetve az osztályok felesleges eszközeiket is tárolni kénytelenek.

A **közeleli és a távolabbi terveink egyrészt** a kórház fejlesztési lehetőségeinek függvényei, melyek közül a legfontosabbak: A várhatóan 2007. januárjától bevezetésre kerülő új integrált kórházi informatikai program megszünteti a nálunk jelenleg folyó kézi, kettős adat rögzítést (az ebből adódó késedelmeket és pontatlanságokat). A Nemzeti Fejlesztési Terv keretében összeállított kórház rekonstrukciós elképzelés megvalósulásával a jelenleg az intézményen belül szétszórtnak, egymástól távol, öt épület különböző helyiségeiben működő logisztika egy épületbe kerülhet úgy, hogy minden raktárhelyiség a raktári területtel egy szinten (földszint), míg az osztályhoz tartozó többi terület (irányítás, beszerzési csoportok, és adminisztráció) ugyanitt, vagy az ehhez tartozó emeleti részen kerüljön elhelyezésre.

Saját elképzeléseink egy szerűbbek, bár nem csak rajtunk múlnak: megfelelni minden terület igényeinek, amelyek munkája a miénktől is függ. Hiszen ezért vagyunk.

*dr. Kovács Imre
osztályvezető
Logisztikai osztály*

Perioperatív ápolás: „A kiválóság nyomdokán”

Ezzel a címmel szervezte az Európai Műtősnővérek Szövetsége (European Operating Room Nurses Association), továbbiakban EORNA a soron következő, 4. Kongresszusát 2006. május 25–28. között. A rendezvénynek Írország fővárosa, Dublin adott helyet.

A Magyar Műtősszisztens Társulás (MMT) 2005-ben vált az EORNA tagjává.

Az igazgatótanácsban **Bátori Magdolna** MMT elnök asszonnyal ketten képviseljük szervezetünket.

A kongresszust megelőzően, az EORNA tavaszi igazgatósági értekezletén és az

Szövetsége (International Federation of Perioperative Nurses – IFPN) közösen irányelveket dolgozott ki a műtői standardok fejlesztésére, ezen belül is a betegek biztonságára vonatkozóan.

- Az oktatási bizottság a műtősnők kompetenciáinak kidolgozásán munkálkodik.

Mindezek olyan ajánlásokat képeznek a tagországok szakmai szervezetei számára, melyek a helyi szabályozás kidolgozását segítik.

A tanácskozás a kongresszusi helyszín megtekintésével és a rendezvény során az igazgatósági tagok számára a szervezésben végrehajtandó feladatok kijelölésével fejeződött be.

résztevője és 72 kiállító vett részt a perioperatív ápolás eme rangos rendezvényén. Az európai szervezeteken kívül az Amerikai Egyesült Államokból, Kanadából és Ausztráliából is üdvözölhettük a szakma képviselőit.

Az ünnepélyes megnyitó az EORNA tagországok bemutatásával és zászlóinak bevonulásával vette kezdetét.

Írország köztársasági elnöke, *Mary McAleese* mondta el az ünnepélyes nyitóbeszédet, megtisztelő jelenlétével fémjelvezve a kongresszus fontosságát.

Írország köztársasági elnökének megnyitója után, az EORNA elnöke, Irini Antoniadou köszöntőbeszédében

tunk a perioperatív szakma képviselőitől, melyek átfogták a kutatás és a gyakorlat széles vertikumát.

Az előadások legfontosabb témái között szerepeltek:

- Klinikai gyakorlat
- Napjaink kihívásai
- Perioperatív ápolás: egy összetett szakma
- A betegek biztonsága
- A műtőterem biztonságos hely?
- A team munka fontossága

A kongresszus tudományos részéről elmondható, hogy hasznos ismeretekkel lettünk gazdagabbak, lehetőségünk volt betekinteni más országokban élő kollégáink munkájába. Napjaink

Az elnök köszönti a résztvevőket

Az EORNA igazgatósági tagok a kongresszus helyszínén

Plenáris ülés

Megnyitó ünnepség, a köztársasági elnökre várva

éves közgyűlésen vettünk részt.

Az értekezlet első napján, a napirendi pontok közül egy különös örömet és megtiszteltetést jelentett a magyar küldöttség számára, nevezetesen, hogy az igazgatóság elfogadta az MMT felajánlását, miszerint a 2007. évi tavaszi igazgatósági értekezletet Budapesten rendezük meg.

A második napon a különböző bizottságok munkájára került sor. A műtősnői szakma számára hasznos munka folyik az EORNA bizottságokban. Ezek közül néhány:

- Az EORNA és a Perioperatív Ápolók Nemzetközi

A Jósa András Oktató Kórház Központi Műtőblokkjából ketten utazhattunk Dublinba.

Munkatársam, Hajzerné Szalóczy Zsuzsa részlegfelelős műtős szakasszisztens a 3M Hungária Kft. Egészségügyi Üzletága által meghirdetett „IOBAN 2 antimikrobiális fólia költséghatékonysága” pályázaton I. díjat nyert a „Karanténba zárt baktériumok – Műtői izoláló fóliák összehasonlítása” című pályaművel. Nyertesként, a pályázatot kiíró cég meghívta a kongresszusra.

A történelmi helyszínen, a Royal Dublin Society kongresszusi és hangverseny központban 41 ország 2600

hasznos értekezést és tapasztalatcserét kívánt a világ számos részéről érkezett szakembereknek. Kiemelte az összetartozás és együttműködés fontosságát, melyben az EORNA, mint szakmai szervezet kíván segítséget nyújtani.

A plenáris ülésen a perioperatív ápolásról, mint művészetéről hallottunk kiváló előadást.

A megnyitót kulturális program zárta, a hallgatóságnak ízelítőt nyújtva az eredeti ír népzeneből.

A tudományos program a szakmai kiválóság jegyében zajlott.

A három szekcióban, számos kiváló előadást hallot-

szakmai kihívásainak kizárólag együttműködéssel, közös gondolkodással, tudunk megfelelni.

Csak így érhetjük el az EORNA kongresszus mottójában szereplő kiválóságot.

A tudományos rész mellett, a szervezők kulturális programokkal tették színebbé dublini tartózkodásunkat. Igazi ír hangulatot varázsoltak a zenés-táncos esték, melyek során megismerhettük a méltán híres ír vendégszeretetet.

*Bérczi Emese
vezető műtős
szakasszisztens
Eisert Árpád
Központi Műtő*

A Kórházi Etikai Bizottság és az Intézeti Kutatás-etikai Bizottság június 13-án tartotta soron következő ülését.

Az ülésen új gyógyszer-ki próbálásokkal és folyamatban lévő vizsgálatokkal kapcsolatos tájékoztatásokat tárgyalt a bizottság.

Egy betegpanasz és egy kórházi dolgozók közötti konfliktus megvitatására is sor került.

A betegpanasz kapcsán az etikai bizottság nem alapított meg a kórház dolgozói részéről etikai vétséget, a panaszt megalapozatlannak tartja. Tanulásgként ismét megfogalmazható, hogy tanulni kell a konfliktusok kezelését. Minden dolgozónak törekedni kell arra, hogy a konfliktushelyzetekben is megőrizze higgadságát. Amennyiben az orvos – beteg kapcsolat bármelyik

ETIKAI BIZOTTSÁG

fél hibájából oly mértékben megromlik, ami gátolja az objektív döntéseket, az orvos visszautasíthatja a beteg ellátásában való további részvételt. Természetesen ebben az esetben gondoskodni kell a helyettesítésről. A főlösleges, mindkét fél számára kellemtelen, meddő viták, sértegetések helyett észzerűbb ezt a megoldást választani. A kórház dolgozói is joggal elvárhatják, hogy a betegek és hozzátartozóik velük szemben kultúrált hangnemet használjanak. Ellenkező esetben joguk van azt a civilizált érintkezés szabályait betartva visszautasítani és szükség esetén a kórház működési rendjének megfelelően segítséget kérni.

A kórházi dolgozók közötti konfliktus tárgyalásával összefüggésben a kö-

vetkezőkre hívjuk fel munkatársaink figyelmét:

1.) A munkatársi konfliktusok nem csak egy osztály belügyét képezhetik, panaszával minden dolgozó joggal fordulhat a Kórházi Etikai Bizottsághoz. Az etikai bizottság nem szakmai kérdéseket vizsgál, a panaszokat kizárólag etikai szempontból véleményezi.

2.) Minden dolgozónak joga, sőt kötelessége, hogy a hibákra, tévedésekre felhívja a figyelmet, jelezze azokat a felelős vezetőnek. A rosszul végzett munkát szóvá lehet, szóvá kell tenni. Ha egy dolgozó nem jól látja el feladatát, vagy alkalmatlan arra, az jogos elmarasztalást válthat ki. Mindezek azonban senkit nem jogosítanak fel arra, hogy bárki emberi méltóságát megsértsék. Az ilyen

megnyilatkozás egyértelműen etikai vétségnek tekintendő.

A Kórházi Etikai Bizottság és az Intézeti Kutatás-etikai Bizottság július 11-én tartotta soron következő ülését.

Egy betegpanasz megvitatására is sor került. Mivel a beteg konkrét személyt panaszában nem nevezett meg, etikai eljárást indítani a bizottság nem tud. Ennek ellenére a panaszból tanulásgként levonható, hogy az etnikai kisebbségekhez tartozó vagy hátrányos szociális helyzetű betegekkel fokozott empathiával kell foglalkozni. Figyelmet kell fordítani arra, hogy ezek a betegek ne érezhessék úgy, hátrányos helyzetük, etnikai kisebbséghez tartozásuk miatt éri őket hátrányos megkülönböztetés, esetleg sértő, durva bánásmód.

Sóstói úti telephely ápolási munkájának láthatóvá, mérhetővé, elemezhetővé és összehasonlíthatóvá való törekvéseiről.

A Sóstói úti Kórház a Jósa András Megyei Önkormányzat Oktató Kórházának földrajzilag elkülönült része. 658 ágygal (498 aktív és 160 krónikus), illetve hét osztállyal gyönyörű, festői tölgyes erdővel övezve működik. Az osztályok megnevezése: Bőrgyógyászat, I. és II. Pulmonológia, III. Belgyógyászat Kardiológia profillal, IV. Belgyógyászat Diabetológia profillal, Pszichiátria és Krónikus Belgyógyászat – Geriátria. 241 szakdolgozó dolgozik az intézményben és ebből 205 az ápolók száma. Az ápolókból ágy mellett két-műszakban 179, egy műszakban 26 dolgozik. 2005-ben

GONDOLATOK AZ ÁPOLÁSRÓL

18 611 beteget láttak el.

Amikor az ápolási munkáról beszélünk értekezletek során, mindig hangsúlyoztuk, hogy nagyon nehéz és sok a munka az ápolóknak. A nekünk nehéz és sok meg lehetőségen szubjektív, ami nekem nehéz vagy sok, az másnak könnyű és kevés is lehet. Gyakorlatilag ez volt a mozgató rugója részemről egy olyan rendszer kidolgozásához, amelyik mindenki számára egyet jelent. 2005 októberében ezért az ápolás-vezetőkkel olyan indikátorokat, mutatószámokat kerestünk, amelyek jól mutatják az ápolók mindennapi munkáját, leterheltségét. Meghatároztuk azokat a mutatókat, amelyeket minden osztályon mérünk és azokat is, amelye-

ket csak bizonyos osztályokon, mert csak náluk ad információt az ápoló munkájáról. Összesen tizenhetet találtunk, de ez bővíthető, változtatható. A mutatókat nem osztályos bontásban mértük, hanem ápolási egységekben. Van olyan osztály, amelyik négy ápolási egységből áll és olyan is van, amelyik egyből. Egységes dokumentációt dolgoztunk ki, amelyeket minden hétfőn ápolásvezető által aláírva adnak le és rögzítenek számítógépbe. A számítógépbe egy pici „programot” készítettem, amely a beírás pillanatában függvény segítségével számítja ki az indikátorokat. A 2005 év hátralévő néhány hónapja tanulóév volt, minden gyerekbetegségen keresztül mentünk.

2006.01.01-jétől a rendszer olyan fejlődési stádiumot ért el, amely már reprezentatív. Azonos mutatókat mérünk, azonos elv alapján elemzünk, egy napra, egy ápolóra %-ra. Ezáltal tudunk összehasonlítani. Ahhoz, hogy telephelyszinten, kórház szinten, reményeim szerint országos szinten tudjuk ezt megtenni, nagyon fontos, hogy azonos indikátorokat, mutatókat azonos módon mérjük, bontsuk.

2006.03.01-jétől ez a munka elkezdődött intézményünk valamennyi fekvőbeteg-ellátó osztályán. Bízom benne, hogy ez év végére a kialakított rendszer hasznos segítője lesz egész kórházszinten az ápolás, illetve intézetünk vezetőinek.

Nagy Géza
ápolási igazgatóhelyettes

Talán kevesen tudják, de Nyíregyházán működik az ország egyik legjobb utánpótlás iskolája, a Nyírsuli. Minden évfolyamban működtet képzést, megfelelő kvalitású edzőkkel. Az intézmény évek óta ott van a magyar élmezőnyben, hiszen a korosztályos csapatok zöme a legmagasabb osztályban játszik és ér el jobbnál jobb eredményeket. Emellett külföldön is híre van az iskolának, hiszen számos labdarúgó-tornára hívják a gyerekeket, ahonnan általában, elismerésekkel térnek haza. Ilyen működés mellett csodálkozik el a labdarúgást szerető ember, hogy hová tűnnek el ezek a fiatalok és miért nincs Nyíregyházának egy ütőképessé felnevelő felnőtt csapata.

A válasz egyszerű. A tehetséges és a játékot szerető fiatalokat összegyűjtő iskola ugyanis külföldre, Budapestre és az ország nagy egyesületeinek képzi az utánpótlást. Az ellentmondás érezhető.

A nyíregyházi önkormányzat által fenntartott és üzemeltetett intézmény a nyíregyházi és megyebeli fiatalokat szakszerűen kiválogatja, beiskoláztatja, tíz, tizenkét éven keresztül neveli és amikor a gyerek eléri a felnőttkort, de az is előfordul, hogy hamarabb, egy-egy nagy klub lecsap rá és elviszi. Úgy, hogy a városnak, a Nyírsulinak, a szurkolóknak minimális örömet és hasznot hoznak.

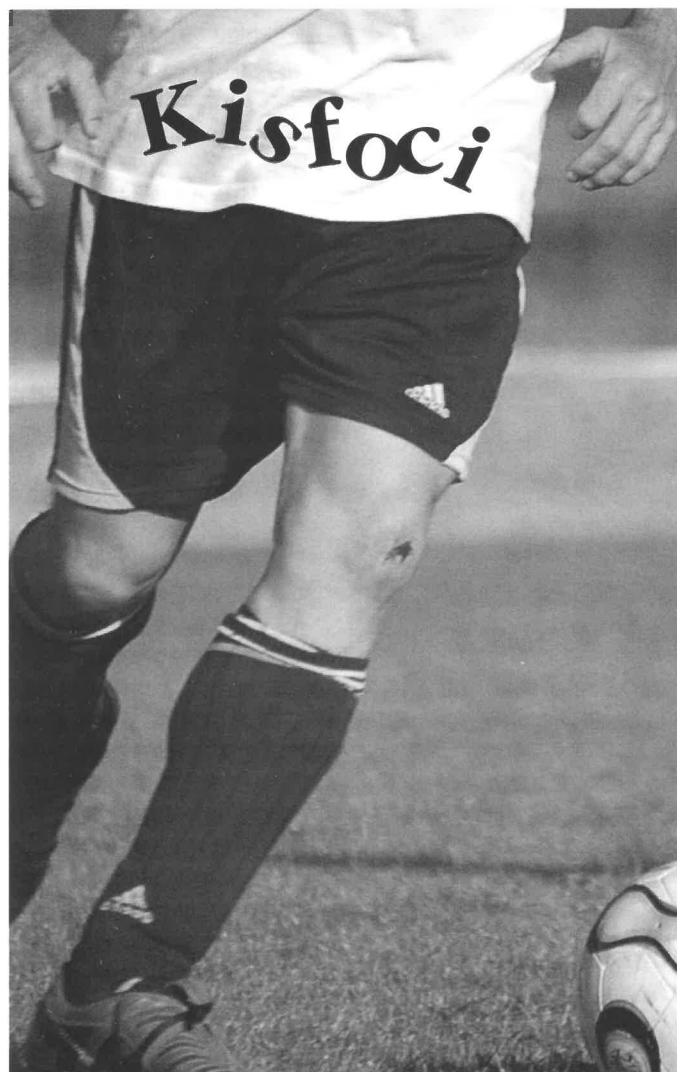
Nem kérdőjelezhető meg az a szülői döntés, amely a gyerek karrierjét tartja szem előtt és dönti el, hogy hol folytassa pályafutását. Az viszont megkérdőjelezi a hozzáértést, hogy a város miért fizet egy eredménytelen felnőtt csapatot, amelyben hemzsegek a kiégett játé-

kosok és kevés a környékbeli tehetség, aki saját környezetének szeretne bizonyítani.

Pedig a lehetőség és a példa is adott. Adott ugyanis, egy jól felépített és működtetett utánpótlás bázis. Az onnan „kiöregedett” fiatalok méltán alkothatnák a felnőtt

sokkal alacsonyabb költségvetéssel persze. A példa pedig kimeríthetetlenül áll előttünk.

Ne menjünk messzire, csak Debrecenig. A szomszédvár gárdája egymás után kétszer lett magyar bajnok úgy, hogy négy-öt évvel ez előtt még majdnem kiesett

csapat gerincét, egy-két rutinosabb játékoskal kiegészülve. Azt ugyanis senki nem kétli, hogy azokat az eredményeket, amelyeket a mostani nyíregyházi felnőtt csapat elér, azt egy, az utánpótlásból összeállt fiatal gárda is el tudná érni és talán még több szurkoló is kijárna a meccsre, az ismerőseinek drukkolni. Néhány év után talán még az is elérhető lenne, hogy egy összeért gárda magasabb célokért küzdjön,

az élvonalból. Aztán az utánpótláshoz nyúltak és megtartották a csapat helyi kötődésű játékosait. Összeállt a tudás, a tehetség és a város iránti elkötelezettség. A szurkolóknak pedig több se kellett. A támogatók jöttek, ahogy az eredmények is. De nézhetünk számos külföldi példát is. A világbajnokságra, az angolok szövetségi kapitánya szívfájdalom nélkül kivitt egy 17 éves labdarúgót, hogy tapasztalatot sze-

rezzen. Nekünk pedig marad az értetlenség. Kevés fiatal tud a felnőttek közelébe kerülni, nem perspektíva számukra, hogy a Spartacusnál játszhasanak. Az EU-tagságunknak köszönhetően, a tehetősebb nyugat-európai klubok már fiatalon, a már említett külföldi tornákon kiszemelve, igyekeznek elvinni a gyerekeket, a lehető leghasznosabb üzletet megkötöni. A nevelő egyesület pedig szétárt karokkal veszi tudomásul, hogy egy minimális összegért habzsolják el az évről évre dédelgetett fiatal tehetségeket.

És ugyanezt teszik az okosabb magyar csapatok is. A Debrecen, az MTK, az Újpest szakszerűen gyűjti be az ország legügyesebb gyerekeit. És nézzük meg, mely csapatok a legeredményesebbek napjaink magyar mezőnyében!

Városunk vezetői sokat gondolkodnak rajta, hogy lehetne számukra gazdaságosabban és hasznosabban megoldani a foci kérdését. A válasz pedig adott. Az utánpótlásra építeni egy felnőtt csapatot, amely játéklehetőséget biztosít a fiataloknak, akár a másodosztályban is. A tehetségesebb játékosokat a klubnál tartani néhány évig, hogy jelentős összeget lehessen elkérni értük az érdeklődőktől. Talán ez nem hozna olyan látványos sikereket rövid időn belül, de hosszú távon kifizetődő lenne. Anyagilag, morálisan és szakmailag is. És akkor nem fájna a sportszerető ember feje, a pazarlás és az érték elfecsérlése végett. Ha egyszer hosszabb távon gondolkodnánk, és nem az eredményesség lenne a fő cél, akkor talán a város azon törekvése is, hogy megtartsa az élet minden színterén a helyi embereket, a valóságban is működne.

Szabó Csaba

Dr. Dohnál Jenő Főorvos születésének 110. évfordulójára

Dr. Dohnál Jenő 1896 július 04-én született Kemeccsén a Jósa orvosdinasztia harmadik tagjaként. 1927. szeptember 01-jétől kezdte meg működését az önálló gyermekosztály Nyíregyházán az Erzsébet Közkórházban Dr. Dohnál Jenő vezetésével.

Megelőzően Dohnál főorvos úr dr. Szontáth Félix professzor mellett a Debreceni Gyermekklinikán dolgozott két évig, majd Oros közsgben körorvos, Nyíregyházán rendelő főorvos volt.

1927-től 30 éven át vezetete a gyermekgyógyászatot és fertőző osztályt. 1947 - 1949 között kórházigazgatóként is tevékenykedett.

Megboldogult édesapám dr. Dolinay Vladimir az 50-es évek elején a gyermek-

gyógyászatban orvoskodott, majd vérző gyomorfekélye miatt a bőrgyógyászati osztályra kérte át magát a kevésbé terhes ügyeleti teendők miatt. Tehát a hatvanégyes gyermekosztályt Dohnál főorvos úr vezette és hozzá tartozott a 36 ágyas fertőzőosztály is.

Hihetetlenül ügyes kezei segítségül voltak az osztályon adódó műszaki kérdések megoldásában. Kétboxos önműködő klímaberendezésű koraszülött egységet alakított ki. A csecsemőkori sorvadás, fertőzőbeteg ellátás-, gyermekfülészeti szakterületeken szerzett országos érdemeket. Hatalmas tej- és tápszerkonyhát alakított ki és irányított, mely rendelkezésre állt a város lakói számára is.

Jómagam 1951-ben ún.

„beszűrődés” miatt kaptam injekciós kórházi kezelést, melyet naponta négyóránként Ő maga adott be, mivel apám nem volt hajlandó megszünni, ezt a jó tulajdonságát egész életében megtartotta.

Rendkívül sok gondot fordított a tudományos ismeretterjesztésre, a lakosság egészségügyi ismereteinek pallérozására.

Szerették, nagy tekintélynek örvendtek, így nem volt meglepetés, hogy 1956. október 31-én őt választották a Kórházi Munkástanács végleges elnökének.

Ezekben a sorsfordító időkben elérte, hogy a kórházban senkinek nem görbült meg egy haja szála sem. Gyenge egészségi állapota ellenére számtalan terhet viselt, speciális diétát

kellett tartania. Bár a munkástanács mindössze három napig irányította a kórházat, mégis megtorlás következett ezután. Dr. Dohnál Jenő súlyos betegsége ellenére börtönbe került, csak 1959 januárjában szabadult. Szabadulása után nem telefonálhatott, autót nem vezethetett, közterhet nem vállalhatott.

1972-ben mint fiatal pályakezdő orvos találkoztam vele utoljára, egy regionális gyermekgyógyász tudományos ülésen. Meglepő módon emlékezett rám, és azt mondta: remélem olyan becsületes orvos leszel, mint apád. Ezt az intelmet igyekeztem megtartani. 1974. január 30-án hunyt el. A családi sírboltban temették el Nyíregyházán.

dr. Dolinay Tamás

N É Z Ő P O N T

Nézem az olajradiátort, számok egytől hatig. Felette nagy betűkkel fűtésfokozatok.

Ötlet. Jól be lehet helyettesíteni. Valahogy így:

1. – Szabad?

– Igen.

Mosoly.

Sablonkérdések. Iskola, munkahely. Otthon. Anyu, apu, Ubulka, a kisöcs. Megiszunk két gint a kantinban. Harmadosztályú árák. Kibírható. Még egy-két lejtés, megfogom a vállát. Hagyja. Randi? Igen. Másnap nyolckor a nagyóra alatt, félfordulat balra.

2. Öt percet késik. Lekötöm magam, hogy ne őrjöngjek. Hantázik valamit a beteg nagynéniről. Majdnem visszaküldöm oda...! No most az egyszer... Multiplex. Rohadt ez a meleg. Lőnek. Na most... Sikertült.

Gyűrőgetem a csajt, gyűrőgetem. Fény. Feladom a kabátját, nehéz, nem tolldzseki. Az ajtóban még kapok egy pusztit.

3. Egyre melegebb van. Újabb randi. Szerencse, hogy két órája van a templomnak, nem egyformán járnak, majd arra hivatkozik

vannak! Újra kérek. Be akarsz mutatni otthon? Oh, köszönöm. Mooooost nem, még nem. Két puszi két oldalra, egy a közepébe. Túl világos ez a kapualj.

4. Belemenjek – nem menjek – ? Családlátogatás. Kimostam egy inget. Valami virág is kellene, netán művi-

FŰTÉSFOKOZATOK

amire akar. Variálunk, variálunk. Tíz perc késés. Milyen utánozhatatlanul tudom csikorogtatni a fogaimat. Tehetséges vagyok. Új cucc van rajta, hanyagul belémkarol. Cö-cö Borozó? Söröző? Kávézó? – kérek két swartzot és két vermutot. Pajkoskodik. Ő nem issza meg. Nem baj. Hdd száradjon a szeme. Csak egy kortyot. Na?! Micsoda kortyai

rág? Hallom saját hangomat: hülyeség. Beszélgetünk, cseverészünk, rohadt éhes vagyok. Kevés ez a ropi. Az anyja kövér. Úristen! Hátha ő is ilyen lesz? Az öreg tesszik nekem, bontogatja a borosüvegeket rendületlenül. Különben vadászik, most én is. Ubulka kiköpött lüke Aladár, kedves, már a sálamat odagörccsölte a kilincshez. Kibagozom ma-

gam. Távozok. Jöjjön el legközelebb is! Parola. Még mindig éhes vagyok.

5. Tenni kéne valamit! Tenni kéne valamit! Sétálgatunk. Erre lakom. Gyere fel, ne ácsorogjunk itt. Félek. Hallgat. De jön. No végre. Egyedül vagyunk. Mennyi szépség! A szemed, a lábad, sőt most látom karcsú is vagy (szunnyadt, füllentő lelkiismeret – te visszeres lábú házínéni) – levegőt! Kitalálhatja meg, hogy – tízenegyre otthon kell lenned? Kikapcs.

6. Szép ez a délután. Átfogom a vállát, sétálgatunk. Ez a kis szőke állandóan itt mászkál előttem. Ring benem akkor is ha nem látom. Mi van velem? Szerzek valami ismerőst, mutassa be!

Nézem az olajradiátort. Számok egytől-hatig...

DT

LECTORI SALUTEM

Vizitdíj, receptdíj, színlelt szerződések, permanens mosoly, több biztosító, és egyebek

Azt hittem, hogy színlelni csak boldog hitvest, vagy szeretőt lehet, szerződést kevésbé. De ki kell fehériteni a szürke és fekete gazdaságot, fokozni kell a küzdelmet a tisztaságért, az átláthatóságért, értünk.

Értünk? Az egészségügyben a kényszer, a munkaerőhiány, vagy az elhaló rendszer működőképességének igénye hozta létre az ellentmondásos helyzetet.

93 intézmény 2006. februári adata szerint az összesített szakorvoshiány 1138 fő. 115.5 fő hiányzik az aneszteziológus-intenzív szakmából, 102 a belgyó-

gyászok, 70.5 a gyermekgyógyászatok, 90.5 a radiológusok, 83.4 a pszichiáterek közül. Így a becsült szakorvos hiánya teljes hazai 154 intézményre vetítve 2479 fő. A szakdolgozói létszámhiány 4408 fő.

A megyei kórházak, mint a miénk is kutyaszorítóban van, mivel a progresszív ellátás keretében fogadni kell a területi kórházakból a súlyos betegeket, ugyanakkor a továbbküldési lehetőség már igen limitált.

Az orvosok olyan munkaszerződésekkel dolgoztak eddig, mely szerint az relatíve jó volt nekik és az alkalmazó intézménynek egyaránt, de a pénzt a saját rendszerükből vonták ki, melyet mindenkinek meg kell fizetnie. Szemünk előtt

lebeg a vizitdíj, a receptfelírási díj, mint a hálapénz alternatívája. 5 percet kell a betegre fordítani, melyet becsületes orvos nem tesz meg, csak többet.

Előre köszöntünk eddig is a betegnek és hálásak voltunk, ha visszaköszönt.

Vicc a Med-Consier honlapról: Két doktor beszélget: – nekünk orvosoknak nagyon sok ellenségünk van ezen a világon. – Hát még a másikon!

Szóval várjuk a reformokat, a tiszta képleteket, a jól körülhatárolt cselekvési terveket, a több-biztosítás rendszert. Egy dologról van csak síri csend mindenütt. Mi lesz a bérekkel?

dr. Dolinay Tamás
főszerkesztő

2005-ben osztatlan sikert aratott és szép eredményeket hozott munkatársaink számára a minőségügyi vetélkedő.

A résztvevők bebizonyították, hogy a minőségirányítási rendszer ismerete teljes mértékben összefügg a szakmai ismeretekkel.

Akkor azt ígértük egymásnak – résztvevők és szervezők –, hogy hagyományt te-

A gazdasági és közlekedési miniszter pályázatot hirdetett a 2006. évi Nemzeti Minőségi Díj elnyerésére.

A pályázat célja – a miniszterelnök 3/1996. (VI.19.) ME rendelete alapján – a minőségügyben kiemelkedő eredményt felmutató szervezetek tevékenységének elismerése.

1996-tól ez az első év, amikor a közszolgáltatói szervezetek is pályázhatnak a rangos elismerésre.

A lehetőséget kihasználva, kórházunk az első között elkészítette és eljuttatta az

remtünk ebből a kellemes, de izgalommal teli eseményből.

Felhívjuk munkatársaink figyelmét, hogy terveink szerint 2006. szeptember 29-én (pénteken) újra megszervezzük és megrendezzük ezt a rangos elméleti és gyakorlati versenyt.

IFKA Magyar Minőségfejlesztési Központba a pályázati dokumentációját. A jelzések szerint, első remé-

**Most már
rajtunk is múlik a
siker!**

nyünk megvalósul. Nevezetesen az, hogy a pályázati helyszíni szemlén történő értékelésre érdemesnek tartják. Ezek szerint az EFQM önértékelés szerinti sokoldalú pályázati feltételeknek, és kritériumrendszereknek

A vetélkedő során egy 50 kérdésből álló TOTÓT kell kitölteni, majd a szóbeli szereplés során a versenyzők számot adnak a minőség-szemléletbe ágyazott szakmai ismeretekről.

A siker reményében várjuk jelentkezésüket.

megfelel a dokumentáció. A helyszíni szemle várhatóan 2006. augusztus közepén lesz. Kérjük kedves munkatársainkat, hogy az értékelő bizottság kérdéseire építő jellegű válaszokkal bizonyítsák elkötelezettségüket a minőség ügye iránt.

Ez az esemény még csak azt jelenti, hogy a Jósa András Oktató Kórház nevét a minőségügyi és szakmai elkötelezettség palettájára.

A siker élményéig még sokat kell tennünk.

Csikai Sándorné
vezető auditor

KÓR-HÁZUNK

**A SZABOLCS-
SZATMÁR-BEREG ME-
GYEI
ÖNKORMÁNYZAT
JÓSA ANDRÁS
KÓRHÁZ LAPJA**

Felelős kiadó:
**dr. Pintérné
dr. Gönczi Ágnes**
főigazgató

Főszerkesztő:
dr. Dolinay Tamás

A szerkesztőbizottság:
**Bugya István
Jakabné Harcsa Erzsébet
Szabó Tibor
Tass Emőke**

*A szerkesztőség
munkatársai:*
**Gyarmati Ágnes
Nagy Viktória
Bakosné Mikula Edit**

Szerkesztő:
Kovács Mariann
kovacs.mariann@yahoo.com

Fotó:
Racsó Tibor

*Tervezés,
nyomdai kivitelezés:*

Tatár Róbert
reklámgrafikus
Tel.: (30) 903-7883
robitatar@yahoo.com

*Ingyenes kiadvány.
Megjelenik kéthavonta
1.500 példányban.*

A szerkesztőség címe:
**4400 Nyíregyháza,
Szent István u. 68.
Tel.: (42) 465-666**

ÉLMÉNYEK PÁLHÁZÁRÓL

A TRAUMATOLÓGIAI ÁLLOMÁS ÁTADÁSA

